

11 พ.ค. 2558 สวท.พ.น.ร.

ว.ร. 116334

5076

114858

การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การมีงานทำทักษะ -- การตีพิมพ์

กฤษฎา ชาญชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	10 ต.ค. 2558
วันที่รับ	
วันส่งมอบ	
เลขทะเบียน	240509
เลขเรียกหนังสือ	372.4 ป 198 ก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร 2558

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวกฤษฎา หนูชาญ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.ดร.สถาพร พันธุ์ธมฺมิ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(ผศ.ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

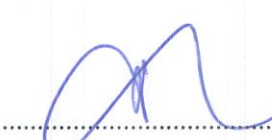

.....
(ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(ผศ.ดร.กัญชิต บัญทองเถิง)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผศ.ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน ก.ย. 2558 พ.ศ.

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย : กฤษฎา ธนุชาญ **ปริญญา** : ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

: ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองแดง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 28 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 82.28/80.12 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะมีค่า 0.7293 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.93

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : Development of Reading and Writing on the topic of Consonant Clusters by Using the STAD Technique of Cooperative Learning Activity with Skill Drills in Thai Learning Strand for Pratom Suksa 2

AUTHOR : Kritsada Tanoochan **DEGRESS :** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISOR : Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rittidet Chairman
Asst. Prof. Dr. Poosit Boonthongthoeng Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The research aimed to: 1) find the learning efficiency on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills for Pratom Suksa 2; 2) study the effectiveness index of learning on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills; 3) compare the learning achievements in the development of reading and writing on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills before and after learning; and 4) study the Pratom Suksa 2' satisfaction with reading and writing on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills in Thai learning strand. The target group consisted of 28 Pratom Suksa 2 in the Primary Education 2/1 class in the 1st semester of the academic year 2014 in Tesabantambonnapho School, Na Pho District, Buriram Province, obtained through simple random sampling. The instruments used comprised learning organization plans, skill drills on reading and writing consonant clusters, a learning achievement test, and a questionnaire inquiring the students' satisfaction. The statistics employed in the analysis of data were percentage, mean, standard deviation, and t-test (dependent samples) for the hypothesis testing.

The results are as follows:

1. The learning efficiency on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills for Pratom Suksa 2 was 82.28/80.12, which met the preset efficiency criterion.
2. The effectiveness index of learning on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills was 0.7293, representing 72.93 percent.
3. The learning achievement in the development of reading and writing on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills Pratom Suksa 2 after learning was higher than before learning with statistical significance at the 0.01 level.
4. The 2nd grade students' satisfaction with reading and writing on the topic of consonant clusters by using the STAD technique of cooperative learning activity with skill drills was in the high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และ ผศ.ดร.ภูษิต บุญทองถึง อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สถาพร พันธุ์มณี ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชูยกระเดื่อง กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะ และแนวทางแก้ไข ปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผศ.ดร.สรุกันต์ จังหาร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และนายวิศษ แป้วไธสง ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การการศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือ ความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา และให้ คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพสำหรับการวิจัยใน ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ตลอดจนญาติพี่น้องที่ให้อำลังใจช่วยเหลือ สนับสนุนมาโดยตลอดคุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้มีความรู้มีสติปัญญาส่งผลให้ ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

กฤษฎา ธนูชาญ

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	6
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	13
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	20
คำควบกถ้ำ	26
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	38
แผนการจัดการเรียนรู้	52
แบบฝึกทักษะ	57
การหาค่าประสิทธิภาพ	65
ค่าดัชนีประสิทธิผล	68
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	68

หัวข้อเรื่อง

หน้า

ความพึงพอใจ	7
บริบทโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์	78
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	83
กรอบแนวคิดการวิจัย	89
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	90
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	90
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	91
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	92
แบบแผนการวิจัย	100
การเก็บรวบรวมข้อมูล	101
การวิเคราะห์ข้อมูล	102
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	103
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	108
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	109
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	118
สรุปผลการวิจัย	119
อภิปรายผล	120
ข้อเสนอแนะ	124
บรรณานุกรม	126
ภาคผนวก.....	132
ภาคผนวก ก แผนจัดการเรียนรู้	133
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	148

หัวข้อเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	162
ภาคผนวก ง แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ และผลการประเมินแบบสอบถาม วัดความพึงพอใจโดยผู้เชี่ยวชาญ	172
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์ต่าง ๆ	177
ประวัติผู้วิจัย	185

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงตัวชี้วัดสาระที่ 2 การเขียน	23
2	แสดงตัวชี้วัดมาตรฐาน สาระที่ 4	24
3	คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน	25
4	คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน	41
5	คะแนนพัฒนาเปรียบเทียบเกณฑ์คุณภาพ	45
6	แสดงจำนวนอาคารเรียน	79
7	แสดงจำนวนครู อาจารย์บุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามอันดับ และเพศ โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557	80
8	แสดงจำนวนนักเรียนโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557	80
9	แสดงค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้น ป.2 (O-NET) โรงเรียนเทศบาล ตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557	81
10	คำที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	95
11	ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ	97
12	แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design)	100
13	แสดงระยะเวลาในการทดลอง	101
14	คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	110
15	ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	113
16	ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	114
17	ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	115

- 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 116

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	87

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางที่	หน้า
1	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 146
2	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินแบบฝึกทักษะเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 160
3	ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อกับผลคาดหวังการเรียนรู้โดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ 169
4	ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ 171
5	ความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2..... 175
6	ผลการประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 176

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้มีการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มีนิสัยใฝ่รู้รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และสร้างเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภท เป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้านภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่คุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2554 : 11) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2)

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ 1) การอ่าน 2) การเขียน 3) การฟัง การดู และการพูด 4) สาระหลักการใช้ภาษา และ 5) สาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร นอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังมีจุดเน้นสำคัญอีกหลายประการเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น ฯลฯ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยที่การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการเรียนรู้เรื่องราว ความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ หากผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวจะช่วยให้สามารถ

รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิจารณา สามารถเลือกใช้คำเพื่อเรียบเรียงการคิด ความรู้ได้เหมาะสม ตลอดจนเลือกภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ความหมาย กาลเทศะ และบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3)

การอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาหาความรู้ทั้งเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน การอ่านและการเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านและการเขียนจึงสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและการสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง การอ่านและการเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ (บันลือ พงกษาวาน. 2532 : 59) นอกจากนี้การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม ที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมา ของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความ ต้องการของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นความต้องการของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อสารความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นเครื่องมือ สำหรับพัฒนาความคิด สติปัญญาตลอดจนเจตคติด้วย การเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญ และสลับซับซ้อน การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษร เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เรียน ไปสู่ผู้อ่าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กัน และควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น เกม บทเรียนสำเร็จรูป และแบบฝึกทักษะต่าง ๆ การฝึกการอ่านและเขียนคำควบกล้ำที่ถูกต้อง ต้องอาศัยการฝึกฝน ย้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ ด้วย (วรรณิ โสมประยูร. 2542 : 139)

ปัญหาการสอนด้านการอ่านและการเขียน คือ การอ่านและการเขียนสะกดคำ การผันวรรณยุกต์ การเว้นวรรคตอน หรือการใช้ภาษาไม่เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ซึ่งเห็นได้จากผล การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษารอบแรก ในปีพุทธศักราช 2552 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) พบว่า มาตรฐานด้านผู้เรียนมาตรฐานที่ 4 คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ อยู่ในระดับปรับปรุง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2552 : 5) และผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษารอบที่สอง ในปีพุทธศักราช 2555 พบว่า มีสถานศึกษาเพียงร้อยละ 11.10 จากสถานศึกษา จำนวน 17,562 แห่ง ที่มีผลการ

ประเมินอยู่ในระดับดี (สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน. 2555 : 1) อีกทั้งยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า การพัฒนาสถานศึกษาในอนาคตนั้น ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการให้หลากหลาย ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยพัฒนาให้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นในระดับดี

ปัจจุบันการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ คิดเป็นร้อยละ 62.24 ทักษะที่มีปัญหา ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ เพราะนักเรียนไม่สามารถเขียนคำตามเจตนาของตนเองได้ นักเรียนขาดหลักเกณฑ์ทางภาษาและการฝึกฝนที่ถูกต้อง ครูผู้สอนต้องตระหนักหาแนวทางปฏิบัติในการแก้ปัญหาต่อไป ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ (ด้านผลผลิต) โดยใช้ข้อสอบกลางจากกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 14 (ประกอบด้วยกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสุรินทร์) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ 55.44 และจากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ระดับท้องถิ่น LAS) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนได้ผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 55.44 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 4 ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 เมื่อมาวิเคราะห์ปัญหาแล้ว พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านและเขียน คำควบกล้ำมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นที่นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่านและเขียน คำควบกล้ำมากที่สุดที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง (โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์. 2555 : 12)

ในปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจสภาพปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ จากการทดสอบการเขียนตามคำบอก คำศัพท์พื้นฐานจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที และจากคำพื้นฐานที่หลักสูตรกำหนด พบว่านักเรียน 28 คน อ่านและเขียนคำที่เป็นคำควบกล้ำ จำนวน 10 คำ ดังนี้ แก่งไก่อ, กว้างขวาง, เกี้ยวกราด, กลมเกลียว, กล้วยไม้, กลัว, เกรง, เกรียงไกร, กลั่นแกล้ง และกลับลาย ปรากฏว่า นักเรียนอ่านเขียนตามคำบอกไม่ได้ถึงร้อยละ 40 สาเหตุที่พบคือเขียนประสมสระผิด ใช้ตัวควบกล้ำผิด เนื่องจากไม่เข้าใจว่า ตัวควบกล้ำมี 2 ตัว ไม่รู้จะใช้อักษรตัวไหนเป็นตัวผสมคำ จะออกเสียงตัวหน้าหรือตัวหลัง นอกจากนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่ำ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่จะอ่าน

หนังสือไม่คล่อง เขียนหนังสือไม่ถูก สาเหตุมาจากตัวนักเรียนเองส่วนหนึ่งและมาจากครูผู้สอน อีกส่วนหนึ่ง สาเหตุจากตัวนักเรียน คือ นักเรียนมีความสับสนทางด้านภาษาไทยเพราะอิทธิพลของการใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ทำให้อ่านและเขียนภาษาไทยผิดอยู่เสมอ ส่วนสาเหตุที่มาจากครูผู้สอน คือ ครูส่วนใหญ่ขาดความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ได้ผลดี ขาดการผลิตอุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหา ขาดเทคนิคกระบวนการและรูปแบบที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะที่เหมาะสมและน่าสนใจ อีกทั้งเด็กยังไม่ได้รับการฝึกสะกดคำอย่างถูกวิธี ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเรียนภาษาไทยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังเช่นในการสอนอ่านและเขียนสะกดคำนั้น เมื่อนักเรียนทำผิด ครูก็จะแก้คำผิดหลาย ๆ ครั้ง โดยครูคิดว่าการแก้คำผิดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง คือ การเรียนรู้ ครูมักจะเน้นการสอนให้อ่านคำหรือเนื้อหาให้จบโดยไม่เข้าใจ ความหมายและวิธีการนำไปใช้ ทั้งนี้เพราะเขาไม่สามารถอ่านสะกดคำและเขียนได้ถูกต้องตามเจตนาของเขาได้ ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาสำคัญมากที่ผู้วิจัยจะได้ทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านและเขียน คำควบล้ำตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รู้หลักในการอ่านและเขียน คำควบล้ำและนำคำพื้นฐานไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์. 2555 : 12)

เนื่องจากสภาพปัญหาการอ่านและการเขียนคำควบล้ำได้มีนักวิชาการศึกษามาแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธี STAD (Student Teams Achievement Division) เป็นการเรียนรู้ที่ครูเปิดเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมมือกันจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนจึงเป็นการช่วยให้ผู้เรียนใช้ความสามารถเฉพาะตัวและศักยภาพในตนเองร่วมกันแก้ปัญหาให้สำเร็จ โดยทุกคนตระหนักว่าสมาชิกแต่ละคนเป็นบุคคลสำคัญ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2550 : 17-34) การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ แบบ STAD ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน และพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาและตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่ ความไว้วางใจและการยอมรับซึ่งกันและกันสิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขพร้อม ๆ กับการพัฒนาวิชาการและสังคมซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข สลาวิน (Slavin. 1995 : 4)

การฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น ครูต้องหมั่นฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้ำ ย้ำทวนบ่อย ๆ การใช้เทคนิควิธีการสอนที่ตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน เน้นการร่วมมือกันเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันใช้กระบวนการและรูปแบบการสอนที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงมีส่วนร่วมกับกิจกรรม ได้เรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่กันและกัน ตลอดจนการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า จะสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้วิธีสอนแบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (Student Teams Achievement Division) หรือ STAD จึงเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ให้ผลดีอีกวิธีหนึ่ง ทั้งนี้เพราะการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนมีโอกาสคิดและตัดสินใจเอง โดยครูเป็นเพียงผู้เตรียมสื่อ อุปกรณ์ เพื่อให้เนื้อหาบทเรียนเป็นรูปธรรมง่ายต่อการเรียนรู้ ครูคอยแนะแนวทางเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมเองโดยให้เพื่อนได้มีโอกาสช่วยเหลือและฝึกทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำควบกล้ำให้อีกทางหนึ่งผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ โดยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่ม ๆ เป็นลักษณะการรวมกลุ่มที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน ดังที่ สิบปนนท์ เกตุทัต กล่าวว่าการเรียนรู้ของนักเรียนมิใช่มาจากครูแต่ผู้เดียว แต่สามารถเรียนรู้จากเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้ เพราะนักเรียนย่อมประสบปัญหาในการเรียนที่คล้ายคลึงกัน เมื่อนักเรียนคนหนึ่งเริ่มเรียนรู้และเข้าใจก็จะสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ที่ใด การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาเท่ากัน ขณะที่ฝึกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสติติงหรือให้การแนะนำกันเองได้มากกว่าครูแนะนำทั้งชั้น (สิบปนนท์ เกตุทัต. 2546 : 12)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมการทำงาน ฝึกฝนการทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่และการยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข Slavin และคณะ (1990 : 319 ; อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี. 2547 : 2) ดังนั้นการจัดกลุ่มเพื่อการร่วมมือกันเรียนรู้จะต้องสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักเรียน ตามที่สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 171) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้

โดยใช้เทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม จะต้องช่วยและร่วมมือกันเรียนรู้ เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม ดังนั้น การจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD จึงเป็นการเตรียมนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข และมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความคิดและความเชื่อมั่นของนักเรียน และช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น (กรมวิชาการ. 2545 : 4-5)

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆอย่างกว้างขวาง แบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่ช่วยเสริมสร้างให้กับผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังแนวคิดของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 111) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น ดังนั้นแบบฝึกทักษะจำเป็นในการสอนภาษาซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าขึ้น และแบบฝึกทักษะที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหา สภาพปัญหาของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อนำมาส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนด้วยเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำจะสามารถส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้กับนักเรียนมากยิ่งขึ้น

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ในการอ่านและเขียนคำที่มีตัวควบกล้ำ โดยด่วน ดังนั้นผู้วิจัย จึงนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านและเขียนคำควบกล้ำให้ถูกต้อง และให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนระบุไว้

คำถามการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและค่าดัชนีประสิทธิผลเป็นอย่างไร

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คน และ 2/2 จำนวน 25 คน รวม 53 คน โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ปีการศึกษา 2557
โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 28 คน
โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2

2.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความและความคิด เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำที่นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด

ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ

ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี คร คล คว ควบกล้ำ

- ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ตร ควบกล้ำ
- ชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร ปล ควบกล้ำ
- ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร พล ควบกล้ำ
- ชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ
- ชุดที่ 8 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ

4. พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

พื้นที่และระยะเวลาการวิจัย ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มการศึกษา ท้องถิ่นที่ 14 กรมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านและการเขียน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถโดยใช้กิจกรรมการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมที่มีสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน โดยแบ่งตามความสามารถสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันในขณะเรียน ความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จของบุคคลและความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่มมีขั้นตอนดังต่อไปนี้
 - ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation)
 - ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการจัดกลุ่ม (Teams)
 - ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes)
 - ขั้นตอนที่ 4 ขั้นคะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores)
 - ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)
3. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อแสดงถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในเนื้อหาวิชา ท. 12101 เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน ได้แก่ 1. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

2. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ชล ชว ควบกล้ำ 3. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี คร คล คว ควบกล้ำ 4. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ตร ควบกล้ำ 5. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร พล ควบกล้ำ 6. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ปร ปล ควบกล้ำ 7. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ และ 8. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ

4. คำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว หมายถึง กระบวนการให้นักเรียนอ่านและเขียนคำควบกล้ำให้ถูกต้องภายหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ที่มีตัว ร ล ว ควบกล้ำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

4.1 คำควบกล้ำแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหลังที่มี ร ล ว ประสมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวแรก เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว พร้อมกัน เช่น กราบ กล้วย เกวียน

4.2 คำควบกล้ำไม่แท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกันกับ พยัญชนะตัวหลังเป็น ร เช่น ทร จร ชร สร โดยอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่เสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น ไม่ต้องออกเสียง ตัว ร เช่น สร้าง อ่าน ส้าง

5. แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารที่ใช้เป็นสื่อการสอนของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 ชุด ชุดละ 5 แบบฝึก ยี่สิบแบบ ดังนี้

- 5.1 ให้นักเรียนประสมอักษรตามภาพที่กำหนดแล้วฝึกอ่านและเขียน
- 5.2 ให้นักเรียนเขียนคำลงในภาพแล้วอ่าน
- 5.3 ให้นักเรียนเขียนเรียงคำตัวอักษรให้เป็นคำแล้วฝึกอ่าน
- 5.4 ให้นักเรียนโยงคำซ้ายมือและขวามือให้มีความหมายแล้วฝึกอ่าน
- 5.5 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงไปประโยคให้มีความแล้วฝึกอ่าน

6. ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนเรียนโดยแบบฝึกทักษะนี้แล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งหมายความว่า ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะจากแบบทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 8 แผน ได้คะแนนทุกคนเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ได้คะแนนของนักเรียนทุกคนเฉลี่ยร้อยละ 80

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ค่าคะแนนที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนรู้ตามกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยเก็บคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนคำนวณได้จากสูตร E.I.

8. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถจากการเรียน โดยวัดจากคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยเติมคำลงในช่องว่าง 5 ข้อ รวม 25 ข้อ

9. **ความพึงพอใจของนักเรียน** หมายถึง ความรู้สึกหรือความชอบของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนั้น มีความพึงพอใจมากที่สุด ให้ 5 คะแนน มีความพึงพอใจมาก ให้ 4 คะแนน มีความพึงพอใจปานกลาง ให้ 3 คะแนน มีความพึงพอใจน้อยให้ 2 คะแนน และมีความพึงพอใจน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับครูนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. ครูได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสรุปประเด็นตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. คำควบกล้ำ
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. แบบฝึกทักษะ
7. การหาค่าประสิทธิภาพ
8. ค่าดัชนีประสิทธิผล
9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
10. ความพึงพอใจ
11. บริบทโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 12.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 12.2 งานวิจัยต่างประเทศ
13. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : ข) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรื, 2553 : 16)

เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วยแก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
- 2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
- 2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาคือ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

- 3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การ

จัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

- 5.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 5.2 ซื่อสัตย์สุจริต
- 5.3 มีวินัย
- 5.4 ใฝ่เรียนรู้
- 5.5 อยู่อย่างพอเพียง
- 5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน
- 5.7 รักความเป็นไทย
- 5.8 มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

6. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 6.1 ภาษาไทย
- 6.2 คณิตศาสตร์
- 6.3 วิทยาศาสตร์

6.4 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

6.6 ศิลปะ

6.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

6.8 ภาษาต่างประเทศ

7. สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่อช่วยการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

7.1 จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และสื่อช่วยการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

7.2 จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

7.3 เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้อง กับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

7.4 ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

7.5 ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

7.6 จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหา มีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตาม ตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะ เป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูล และสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตาม ศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับ สถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

8.1 การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ใน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการ จัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การ ตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้ แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อน ประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไมผ่านตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการ ความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และ มากน้อยเพียงใดมีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็น ข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด

8.2 การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการ

เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนใน สถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและ สารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขอสถานศึกษาตามแนวทางการประกัน คุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

8.3 การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับ

เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความ รับผิดชอบ สามารถดำเนินการ โดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐาน ที่จัดทำและดำเนินการ โดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ใน การดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับ สถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

8.4 การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตาม

มาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียน ทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียง คุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

สรุปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้นักเรียน มีความรู้ มีทักษะ มีพัฒนาการทางภาษาตามสมควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษาไทยสามารถใช้ เป็นเครื่องมือสื่อสารตามความคิดความเข้าใจ มีนิสัยรักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างมี เหตุผลดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยจะต้องให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษา ทั้งในด้าน การฟังการพูด การอ่านและการเขียนให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย ให้แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาความคิด วิชาและ

ประเมินผลให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และให้ได้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 75 – 77)

1. หลักการจัดการเรียนรู้

หลักการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง

1.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน

1.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและ ไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

1.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

1.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

2. คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2.2 มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

2.3 เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูด แสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

2.4 สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะและเข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน

เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร่ำร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.2 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 แสดงตัวชี้วัดสาระที่ 2 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 2	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำและ ข้อความที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูป วรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ ตรง ตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ข้อความ
และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
ค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงตัวชี้วัดสาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 2	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด 2. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ 3. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ 4. มีมารยาทในการเขียน	- การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย - การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ - การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ - มารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สรุปได้ว่า การอ่านตามตัวชี้วัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง สามารถอธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ส่วนการเขียน จะต้องสามารถคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการส่งเสริมการอ่านและการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้น นักเรียนจะต้องอ่าน ออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ และการเขียน นักเรียนจะต้องสามารถคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้อย่างถูกต้องซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 3 แสดงตัวชี้วัดมาตรฐาน สาระที่ 4

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย 2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ 3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตาม เจตนาของการสื่อสาร 4. บอกลักษณะคำคล้องจอง 5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เลขไทย - การสะกดคำ การแจกจุก และการอ่าน เป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และ อักษรต่ำ - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน - คำที่มี รร - ความหมายของคำ - การแต่งประโยค - การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ - คำคล้องจอง - ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

สรุปได้ว่า หลักการใช้ภาษาไทยตามมาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติซึ่งได้แก่ การบอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย การเขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร การบอกลักษณะคำคล้องจอง การเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ซึ่งในการการสอนภาษาไทยจะบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าทั้ง โครงการสอนระยะยาว และ

แผนการสอน แล้วปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่นั้นอย่างเหมาะสม ถ้าครูภาษาไทยวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างละเอียดรอบคอบและมีระบบแล้ว ย่อมเป็นที่หวังได้ว่าการสอนภาษาไทยต้องมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกประเด็นการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งจะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำมากยิ่งขึ้น

คำควบกล้ำ

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยเห็นการอ่านและเขียนคำควบกล้ำเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับนำมาส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. การอ่านคำควบกล้ำ

การอ่านเป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ซึ่งครูต้องใช้ความสามารถและพยายามให้มาก ในการที่จะส่งเสริมนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญมากในการศึกษา การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง

นภดล จันทรเพ็ญ (2543 : 97) ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง สรุปได้ว่าการอ่านออกเสียง คือ การอ่านเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ ออกมาให้ถูกต้อง ซึ่งหลักสำคัญของการอ่านออกเสียงข้อหนึ่งได้แก่ ความชัดเจน คือ ออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ การอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เป็นปัญหามากในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องทราบหลักในการอ่านและฝึก อย่างถูกต้อง ดังนี้

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 9) กล่าวสรุปได้ว่าการออกเสียงพยัญชนะ ควบกล้ำ ร ล ว จะต้องรู้ถึงวิธีออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้องก่อน ดังนี้

1. เสียง/ร/ หรือเสียงร่วลีน (Trill) ออกเสียงโดยยกปลายลิ้นขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกสลับกันหลายๆครั้ง

2. เสียง/ล/หรือเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปาก คือ ยกส่วนของลิ้นแตะฐานบนให้สนิท แล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นด้านใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง

3. เสียง/ว/ หรือเสียงริมฝีปาก-เพดานบน เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อนและห่อริมฝีปากเปล่งเสียงออกมาพร้อม

เมื่อออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละเสียงได้คล้องแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะอื่น เช่น ปลา กวาง แต่ถ้ายังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ให้ออกเสียง โดยวิธีต่อไปนี้

1. ออกเสียงควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา แยกเป็น 2 พยางค์คือ ปะ-ลา

2. ออกเสียงควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์ นั้นซ้ำๆ ก่อนแล้วจึงทวิความเร็วขึ้นจนออกเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ-ลา	ปะ-ลา	ปะ-ลา →	ปลา
ตะ-รา	ตะ-รา	ตะ-รา →	ตรา
กะ-หราบ	กะ-หราบ	กะ-หราบ →	กราบ

1.1 หลักการอ่านอักษรควบ

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้บรรลุตามเป้าหมาย ส่วนหนึ่งจะต้องออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน จึงจำเป็นต้องทราบหลักอ่านอักษรควบ มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 53) ได้สรุปความหมายของคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว หมายถึง กระบวนการให้นักเรียนอ่านและเขียนคำควบกล้ำให้ถูกต้องภายหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ที่มีตัว ร ล ว ควบกล้ำ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. อักษรควบแท้ คือ พยัญชนะ 2 ตัว อ่านออกเสียงพร้อมกัน เท่ากับ พยัญชนะตัวเดียวและร่วมสระด้วยกัน เช่น

กร	-	กราบ กราย
กล	-	กลับ กลม
กว	-	กวาด ไกว แกว่ง
คร, ขร	-	คราม ครวญคราง ขริม ขรม
คว, ขว	-	ความ ควาย ขวัญ ขวาน

2. อักษรควบไม่แท้ คือ พยัญชนะ 2 ตัว ร่วมสระเดียวกันแต่อ่านออกเสียงพยัญชนะเพียงตัวเดียวไม่ออกเสียงพยัญชนะที่ควบ เช่น

จริง สร้าง กำสรวล อินทรีย์ เศรษฐี
 เสรี ศรีธา ไชรี โทรม สร้อย

อนึ่ง มีคำยืมบางคำซึ่งเป็นคำควบกล้ำในภาษาเดิมแต่เมื่อเรารับมาใช้
 เราก็เปลี่ยนเสียงควบกล้ำนั้น ให้เป็นเสียงใหม่ คือ เสียงควบ”ทร” ออกเสียงเป็น “ซ” เช่น

ทรวดทรงทราบทราบทราย ทรวดโทรมหมายนกออินทรีย์
 มัทธิอินทรีย์มี เทริดนนทรีพุทราเพรา
 ทรวงไทรทรัพย์แทรกวัด โทรมมนัสละเชิงเทรา

ตัว “ทร” เหล่านี้เราออกสำเนียงเป็นเสียง “ซ” เนื่องจากอักษรควบไม่แท้
 ไม่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงจึงไม่นำมาสร้างแบบฝึกหัด

สรุปได้ว่า การอ่านอักษรควบกล้ำถ้าเป็นอักษรควบแท้จะอ่านพยัญชนะต้น และ
 พยัญชนะ ที่นำมาควบพร้อมกันแต่หากเป็นอักษรควบไม่แท้จะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะ
 ที่นำมาควบแต่จะอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเท่านั้น และคำที่เขียนด้วย ทร จะเปลี่ยนเสียง
 พยัญชนะต้นเป็นเสียง ซ

1.2 ปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัด

การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำนั้น จะต้องระมัดระวังอย่างมากเพราะถ้า
 ออกเสียงถูกต้องชัดเจนแล้ว ทำให้สื่อสารผิดพลาดได้ พยุง ญาณ โภมูท (2546 : 24-26)
 ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการออกเสียงคำพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำไม่ชัดว่ามีสาเหตุ ดังนี้

1. เกิดจากการเอาอย่างที่ผิด โดยธรรมชาติเด็ก ๆ มักจะมีการปรับตัวเพื่อให้
 เข้ากับสังคม วิธีการปรับตัวของเด็กวิธีหนึ่งที่เด็กชอบกระทำ คือการเอาอย่าง (Indentification)
 เด็กมักจะเอาอย่างจากคนที่อยู่เหนือตน หรือบุคคลที่ตนยกย่องชมเชยบุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคล
 ที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก การอ่านอย่างนี้แบ่งเป็น 2 วิธี คือ

1.1 เด็กเอาอย่างผู้ใหญ่ เช่น ลูกคนจีนเอาอย่างการพูดของบิดามารดาของ
 ตนที่พูดภาษาไทยไม่ชัด ส่วนมากจะพูดคำควบกล้ำและ ร ล ไม่ชัดจนซึ่งเราได้ยินเขาพูด
 “ปลา” ออกเสียงเป็น “ปลา”

1.2 เด็กเอาอย่างเด็ก เท่าที่สังเกตจะพบว่า ลูกคนไทยบางแห่งชอบเอา
 อย่างเพื่อนๆที่เป็นลูกจีนที่พูดไม่ชัด

2. อวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง อวัยวะในการออกเสียงนับว่าเป็นสิ่ง
 สำคัญ ในการจะทำให้เสียงที่ออกมานั้นชัดหรือ ไม่ชัด ถ้าอวัยวะเหล่านี้บกพร่องไปอาจจะออก

เสียงไม่ได้ หรือถ้าออกเสียงได้ก็ไม่ชัด อวัยวะออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมี ดังนี้

2.1 ริมฝีปาก ถ้าริมฝีปากแหง หรือไม่สามารถห่อหรือจับได้ตามต้องการแล้วเด็กจะไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะเป็นคนว่า ป พ ว ได้ถูกต้องอันจะทำให้การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด

2.2 ลิ้นนับเป็นสิ่งสำคัญในการออกเสียงควบกล้ำมาก หากลิ้นแข็งหรือ มีขนาดเล็กลงไป ใหญ่ไป หรือสั้นกว่าปกติ ย่อมทำให้ไม่สามารถออกเสียง ก ข ค ร และ ฯลฯ ได้ถนัด

2.3 ฟันในที่นี้หมายถึงฟันหน้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการช่วยกักลมในการออกเสียง ถ้าฟันเสีย เช่น แมงกินฟัน ฟันเขยิบ หรือฟันห่างก็จะทำให้การออกเสียงไม่ดี

3. เกิดจากครุในชั้นประถมต้น โดยเฉพาะครุชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วางรากฐานไม่ดี ออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เอาใจใส่แก้ไขฝึกหัดเด็ก เด็กจดจำผิดๆ ตั้งแต่แรกจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือออกเสียงผิดพลาดไปจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน จึงสมควรอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันแก้ไขอย่างจริงจังทั้งครูผู้สอนในทุกระดับชั้นและผู้ปกครอง

1.3 หลักและวิธีการแก้ไขปัญหาการออกเสียง

ในการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิควิธีเฉพาะผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกหลักและวิธีการเฉพาะที่ใช้ในการแก้ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของ ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 33-35) ดังนี้

1. วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง (Phonetic Placement Method) วิธีนี้ครูให้เด็กสังเกตการออกเสียงของครูว่า ขณะที่ออกเสียงลิ้นของครูแตะไว้ที่จุดใดทำรูปปากอย่างไร เช่น ถ้าออกเสียงพยัญชนะ ร ปลายลิ้นจะแตะที่ปุ่มเหงือกถ้าออกเสียงสระอู ปากจะเป็นรูปห่อกลม เป็นต้น วิธีนี้จะใช้ควบคู่กับการฝึกแก้ไขหน้ากระจกเงา (Mirror Practice) เมื่อสังเกตวิธีออกเสียงของครูหรือผู้ฝึกได้แล้วจึงให้เด็กออกเสียงตาม ครูคอยสังเกตเพื่อแก้ไข

2. วิธีเร้าและตอบสนอง (Stimulus-Response Method) วิธีนี้ครูฝึกออกเสียงที่เด็กพูดไม่ชัดเจนให้เด็กฟังและสังเกตวิธีออกเสียงของครูแล้วจึงให้เด็กลองออกเสียงนั้นถ้าเด็กออกไม่ถูกครูจะแก้ไขให้แล้วให้ลองใหม่อีกครั้งถ้าออกเสียง ได้ถูกต้องครูจะชมเชยให้กำลังใจ

3. วิธีสะท้อนกลับ (Feedback Technique) วิธีครูผู้ฝึกจะให้เด็กได้ฟังเสียงของตน โดยการบันทึกไว้ให้ฟังภายหลัง หรือให้ฟังเสียงของตนเอง ในเวลาที่ออกเสียงนั้นซึ่งอาจทำได้ง่าย ๆ โดยการใช้สองมือป้องปากและหูไว้ในขณะออกเสียง ซึ่งทำให้ได้ยินเสียงของตนเองชัดเจน หรือจะฝึกในห้องปฏิบัติการทางเสียง (Sound Laboratory) ก็ได้และอีกวิธีหนึ่งให้เด็กฟังเสียงของตนเองไปพร้อม ๆ กับเสียงของผู้ฝึก เพื่อเด็กจะได้เปรียบเทียบเสียงของตนกับเสียงของครูและพยายามปรับปรุงแก้ไขตนเอง ซึ่งวิธีหลังนี้ต้องอาศัยเครื่องมือเฉพาะในการฝึกจึงได้ผลดี

4. วิธีนำจุดบกพร่องมาเป็นแนวเทียบในการฝึก (Negative Practice) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้วิธีถูกสลับกับวิธีที่ผิดสลับเปลี่ยนในการฝึก เพื่อให้เด็กรู้ตัวว่าเมื่อใดตนออกเสียงถูกหรือออกเสียงผิดข้อที่ควรระลึกคือครูจะใช้วิธีนี้เป็นขั้นสุดท้ายหลังจากเด็กได้เรียนรู้วิธีออกเสียงที่ถูกต้องแล้ว

5. วิธีใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น บัตรคำ (Practice Material) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบกิจกรรมการฝึก เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ วัสดุจำลอง หุ่นมีเกมต่างๆ เป็นต้นซึ่งจะทำให้ได้รับผลดีในการแก้ไข โดยเฉพาะในเด็กชั้นประถม

1. ขั้นการฝึกฝนซึ่งแบ่งเป็น

1.1 การฝึกเสียงที่ถูกต้อง

1.2 ฝึกวิเคราะห์เสียงตนเอง

1.3 ฝึกแยกความแตกต่างของเสียง

2. ขั้นตอนการฝึกออกเสียง ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 ฝึกบริหารอวัยวะผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น เพื่อช่วยให้ออกเสียงได้

คล่องแคล่ว

2.2 ฝึกออกเสียงซึ่งแบ่งเป็น

2.2.1 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับเสียง (Isolated Sound Level)

2.2.2 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับพยางค์ (Syllable Level)

ที่ไม่มีความหมาย และมีความหมาย

2.2.3 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับคำ (Word Level)

2.2.4 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับประโยค (Sentence Level)

2.2.5 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับการสนทนา (Conversational

Speech)

2.2.6 ผีก็เพื่อให้ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Carry Over)

การอ่านคำควบกล้ำเป็นการอ่านพยัญชนะสองตัวควบกล้ำพร้อมกัน ซึ่งต้องอาศัยลิ้นจึงเกิดปัญหาในการการอ่านคำที่ควบกล้ำด้วยอักษรตัว ร ล ว อ่านไม่ถูกต้องเพราะไม่ระมัดระวังในการอ่านจึงทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้ จึงต้องมีหลักการและวิธีแก้ไขปัญหาการอ่านจากตำแหน่งที่เกิดเสียง ต้องมีการฝึกการอ่านออกเสียงเพื่อเป็นประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน

การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ การเขียนจึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคล สามารถถ่ายทอดความรู้สึกรณีความคิดของตน ไปสู่คนอื่น ได้อย่างเข้าใจพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 203) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง จัดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข จัดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาดแต่งหนังสือ

2.1 ความหมายของการเขียน

นภคล จันทร์เพ็ญ (2535 : 32) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การแสดงออกในการติดต่อสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยอาศัยภาษาตัวอักษร เป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรณีความคิดความต้องการและความในใจของเราให้กับผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะการสื่อสารที่ถาวรสามารถคงอยู่ยาวนาน ตรวจสอบได้เป็นหลักฐานอ้างอิงนานนับพันนับหมื่นปี ถ้ามีการรักษาสภาพเดิมไว้ได้

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 123) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนคือทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร สื่อความหมายโดยใช้ตัวหนังสือ ตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความมุ่งหมายตามผู้เขียน

วรรณิ โสภประยูร (2542 : 139) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกรณีความคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 203) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน หมายถึง การจัดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลข จัดให้เป็นเส้นหรือรูปร่างต่าง ๆ วาดแต่งหนังสือ

สรุปได้ว่า การเขียนคือ การบรรยายความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการฟัง การอ่านมาเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อที่จะสื่อความคิด ความรู้สึกและเรื่องราวต่างๆ ไปสู่คนอื่นที่พูดภาษาเดียวกันเพื่อให้เข้าใจตรงเจตนารมณ์ของผู้เขียน

2.2 ความสำคัญของการเขียน

วรรณิ โสมิตรประยูร (2542 : 140-141) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญคือ

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึก รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ของคน ซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกกับประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปอีกสมัยหนึ่ง หรือจากอีกชาติหนึ่ง ไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น ต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้ความรู้ความสามารถของผู้เขียนได้จากรรณกรรมหรืองานเขียนอื่นๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้เพิ่มสูงขึ้น
9. เป็นการพัฒนาความสามารถบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

การสอนเขียนมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสอนแจกลูกสะกดคำ
2. สอนเขียนคำ
3. สอนเขียนประโยค โดยเริ่มเขียนจากประสบการณ์

4. สอนเขียนเรื่อง โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์

5. สอนเขียนเรียงความ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนเฉพาะในวิชาภาษาไทย

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน และเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

2.3 ความมุ่งหมายของการสอนเขียน

การเขียนมีความมุ่งหมายต่างๆ หลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความมุ่งหมายในการเขียนไว้หลายทรรศนะในที่นี้

วรรณิ โสุมประยูร (2542 : 14) กล่าวถึง ความมุ่งหมายในการเขียนมีหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือ หรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะของตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนและอ่านได้เข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนาองกงามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง
7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ
8. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และ มีความถนัด
10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียน ว่ามีประโยชน์ต่ออาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

ลาลี รักสุทธิ (2544 : 18) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ว่า

1. เขียนเพื่อเล่าเหตุการณ์ชุมชน สังคม บ้านเมือง ให้คนอื่นทราบ
2. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วิพากษ์ วิจารณ์ ตติง เสนอต่อผู้นำ ผู้บริหาร เหตุการณ์บ้านเมือง ชีวิต ความเป็นอยู่ของคน สังคม
3. เขียนตามหน้าที่การงาน เช่น เขียนหนังสือราชการ การเขียนประกาศ โฆษณา
4. เขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทักษะ จินตนาการของตน
5. เขียนเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เช่น อยากแสดงความคิดเห็น ต่อคนรัก
6. เขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ทักษะ ให้คนอื่นรู้

สรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายตามลักษณะความต้องการหรือวัตถุประสงค์ ที่ผู้เขียนกำหนดให้ อาจจะเขียนเพื่อคัดลายมือฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็ว เพื่อถ่ายทอดความคิด ไปสู่ผู้อ่านบางคน และอาจมีจุดมุ่งหมายของการเขียนเพื่อหารายได้เป็น ต้น

2.4 ประเภทการเขียน

วรรณ โสมประยูร (2553 : 139) ได้จำแนกประเภทการเขียน แบ่งตามลักษณะ จุดมุ่งหมาย มีดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าประสบการณ์
2. การเขียนเพื่อ
3. การเขียนเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร
4. การเขียนเพื่อบันทึกสิ่งที่ต้องการจำ
5. การเขียนเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานและอื่นๆ
6. การเขียนเพื่อประกาศเชิญชวนและโฆษณา
7. การเขียนบัตรเชิญและบัตรอวยพร
8. การเขียนแผนผังและแผนที่
9. การเขียนความรู้สึกลักษณะมีวิจารณ์ญาณ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย เขียนเลือกเนื้อหาและ เครื่องมือมาเขียนด้วยลายมือและมีจรรยาบรรณ ในการเขียน การใช้ภาษาให้ถูกกาลเทศะ ในแต่ละฐานะและบุคคล

3. การเขียนคำควบกล้ำ

การเขียนคำควบกล้ำเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำ จึงถือเป็นแนวทางสำหรับการศึกษารื่องการเขียนคำควบกล้ำ และ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 48) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเขียน ดังนี้

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนได้ถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียน รักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไปการสอนเขียนแบบนี้ใช้ความเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่และความสำคัญของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่
2. การสอนเขียนให้ป็นรูปคำก่อน การสอนแบบนี้มุ่งให้นักเรียนฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนให้แม่นยำขึ้นและมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค
3. การฝึกสะกดในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนบนกระดานดำหรือทำแผนภูมิประกอบ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมิ นักเรียนสะกดตัวไปที่ละคำครูเขียนไปตามที่นักเรียนสะกดเสร็จแล้วให้นักเรียนอ่านและคัดลอกลงในสมุด
4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้โดยให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วค่อยๆ เลื่อนปิดประโยคจนมืด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป การสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็วที่สัมพันธ์กับการกวาดสายตา
5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันมากและยังใช้ได้จนถึงปัจจุบันซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอๆ

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 140-141) ได้สรุปถึงความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องทำให้รักทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียนทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรือผลงานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึกละแผนความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สรุปได้ว่า การเขียนคำควบกล้ำ มีความสำคัญเขียนสอนเขียนให้เป็นรูปคำก่อน การสอนแบบนี้มุ่งให้นักเรียนฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนให้แม่นยำขึ้นและมุ่งให้เข้าใจ ความหมายของคำในรูปประโยค

3.1 ความหมายของการเขียนคำควบกล้ำ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 80) ได้อธิบายความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษร กล้ำไว้ว่า หมายถึง ทำให้เข้ากัน หรือกลืนกัน

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2547 : 126) ได้ให้ความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ หมายถึง พยัญชนะ 2 ตัวควบหรือกล้ำอยู่ในเสียงสระเดียวกัน

รัชณี นาห้วนทอง (2556 : 18) ได้ให้ความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ คือ คำที่มีพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า การอ่านต้องชัดถ้อยชัดคำทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ

สรุปได้ว่า คำควบกล้ำหรืออักษรควบ หมายถึง คำพยัญชนะต้น 2 ตัว โดยตัวหลังคือ ร ล ว ประสมสระ และพยัญชนะท้ายพยางค์แม่เดียว

3.2 ชนิดของคำควบกล้ำ

พยางค์ โภกมูท (2546 : 35) ได้แบ่งชนิดของคำควบกล้ำไว้เป็น 2 ชนิด คือ คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ ซึ่งคำควบกล้ำแท้หรืออักษรควบแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะ ร ล ว ประสมสระเดียวกันออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว พร้อมกัน ส่วนอักษรควบไม่แท้คือคำที่มีพยัญชนะ ร ควบอยู่ด้วยประสมสระเดียวกันแต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว หรือเปลี่ยนเสียงพยัญชนะเป็นเสียงอื่น

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2547 : 126) ได้แบ่งอักษรควบหรืออักษรกล้ำเป็น 2 ชนิด คือ อักษรควบแท้ซึ่งเกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำกับ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกันและออกเสียงพร้อมกันและอักษรควบไม่แท้ ซึ่งเกิดจากพยัญชนะควบกล้ำกับคำ ร แต่อยู่ในสระเดียวกันแต่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าหรือออกเสียงเปลี่ยนไปจากเดิม

สรุปได้ว่า คำควบกล้ำหรืออักษรควบมี 2 ชนิด คือคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ควบกล้ำแท้เป็นคำที่ประสมด้วยพยัญชนะตัวหลัง หรือ ร ล ว เมื่ออ่านต้องอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อม ๆ กัน ส่วนคำควบกล้ำไม่แท้เป็นคำที่มีพยัญชนะตัวหลังคือ ร ซึ่งมีวิธีอยู่ 2 วิธี คือ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นตัวหน้าเพียงตัวเดียวและคำที่เขียนด้วย ทร จะเปลี่ยนเป็นพยัญชนะเสียงต้นเป็นเสียง ซ

3.3 ปัญหาของการเขียนคำควบกล้ำ

การเขียนคำควบกล้ำ เป็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนและครูสอนภาษาไทยเป็นอย่างมากและจากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเขียนคำควบกล้อผิดพลาดมี ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 157) ได้ศึกษาลักษณะคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น สาเหตุที่เขียนผิดสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักประสรรชนี เป็นต้น
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คลอง ครอง กลอง กรอง
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียน

แตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอ ลัก ดอกเตอร์ แท๊กซี่

6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว ลาว ราด ลาด

สรุปได้ว่า ปัญหาของการเขียนคำควบล้ำ ที่สำคัญของการเขียนสะกดคำผิด ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนตัวนักเรียนเองและวิธีการสอนของครู ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึง ปัญหาเหล่านี้เป็นสำคัญ นอกจากนี้มีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การหาโฆษณา สิ้นค้า ป้ายโฆษณาต่าง ๆ และสื่อมวลชน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สลาวิน (Slavin. 1995 : 187) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ หรือการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนใช้ความสามารถเฉพาะตนและศักยภาพในตนเองร่วมมือกันแก้ปัญหาต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้ โดยที่สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่าแต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกันสมาชิกจะมีการพูดคุยกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนจะได้ความรู้จากเพื่อน และสิ่งที่เป็นผลพลอยได้จากการใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ คือ การที่นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพราะเวลานักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่มและเมื่อประสบผลสำเร็จในการทำงาน หรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาแล้วจะเพิ่มความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลให้นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองในชั้นเรียนนอกจากนั้นการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ ยังก่อให้เกิดการบรรยากาศที่นักเรียนได้พูดคุยกัน เป็นการช่วยให้นักเรียนและเพื่อนเข้าใจปัญหาชัดเจนขึ้น แม้บางครั้งจะไม่สามารถหาคำตอบได้ แต่ระดับการติดตามปัญหาจะสูงกว่าการที่ครูเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำคนเดียว และการที่นักเรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิดการเรียบเรียงถ้อยคำอธิบายออกมาจะช่วยปรับความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น สำหรับบทบาทของครูจะเปลี่ยนไปจากเดิมคือ ต้องไม่ถือว่าตัวเองเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในชั้นเรียนคนเดียวแต่เป็นการสร้างสภาพแวดล้อม วิธีดำเนินการที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถค้นหาความรู้ได้จากการร่วมมือกันเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการกระทำของตนเองและจากเพื่อนนักเรียนด้วยกันจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้และทักษะทางสังคมทำให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย

1. ความหมายของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD)

STAD (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

สลาวิน (Slavin. 1995 : 288) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนด้วยเทคนิค STAD ไว้คือ การเรียนเป็นทีมที่ผสมความรู้ความสามารถสนุกสนานมีการปฏิสัมพันธ์กันหรือได้รับรางวัลสำหรับทีมที่สมาชิกสามารถทำคะแนนมากกว่าคะแนนฐานของตัวเอง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 170) ได้ให้ความหมายการจัดการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนด้วยเทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ แล้วทำการทดลองเรียนรู้คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีมผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัลคำชมเชย เป็นต้น ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 56) ได้ให้ความหมายการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้าย TGT แต่ง่ายกว่า การเรียนแบบ STAD ไม่มีเกมการแข่งขัน แต่ใช้การทดสอบสั้นๆ แทน การเรียนวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันตัวต่อตัวแบบใน TGT

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD คือการจัดการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมที่มีสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน โดยแบ่งตามความสามารถสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันในขณะเรียน ความสำเร็จของกลุ่มคือ ความสำเร็จของบุคคลและความสำเร็จของของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม

2. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 170) การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคมเช่น ทักษะกระบวนการกลุ่มทักษะการเป็นผู้นำและฝึกความรับผิดชอบ

3. องค์ประกอบของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 30) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิค STAD มีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการด้วยกันคือ

1. การนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation) ครูจะทำการสอนเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น ซึ่งครูอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะ ของเนื้อหาของบทเรียนและการตัดสินใจของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกวิธีการที่เหมาะสมและการนำเสนอบทเรียนของครูต้องใช้สื่อประกอบอย่างพอเพียงด้วย

2. การจัดกลุ่ม (Teams) จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะแบ่งแบบความสามารถในด้านต่าง ๆ เพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติตามกติกาการเรียนรู้แบบร่วมมือในบทบาทต่าง ๆ เช่นเป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้สนับสนุน และเป็นผู้จัดบันทึกการแบ่งกลุ่มลักษณะนี้จุดประสงค์หลัก เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการช่วยเหลือกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม มีการนับถือตนเองและยอมรับต่อกัน จึงทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกัน

3. การทดสอบย่อย (Test) หลังจากที่ผู้สอนได้เสนอบทเรียนไปแล้ว 1-2 คาบจะมี การทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่เปิดโอกาสให้ปรึกษากัน ในระหว่างทำการทดสอบ เพื่อวัด ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว ดังนั้นผู้เรียนแต่ละคนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง ในการรับความรู้จากผู้สอนและเพื่อน

4. คะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores) แนวคิดหลักของการให้คะแนนแบบนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเองให้ดีกว่าครั้งก่อน ผู้เรียนแต่ละคนก็สามารถทำคะแนนสูงสุดให้กลุ่มตนได้ด้วยวิธีนี้นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานซึ่งคิดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลาย ๆ ครั้ง

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) การที่กลุ่มได้รับรางวัล ก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่น ซึ่งจะตัดสินด้วยคะแนนที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มแล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนามาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 171) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การเสนอเนื้อหาให้ผู้สอนทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และนำเสนอเนื้อหา สาร หรือความคิดรวบยอดใหม่
2. การทำงานเป็นทีมหรือกลุ่มผู้สอนจัดผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันจัดให้ คละกันและชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ถ้าจะต้องช่วยและ ร่วมกันเรียนรู้เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม
3. การทดสอบย่อยสมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล หลัง จากเรียนรู้หรือทำกิจกรรมแล้ว
4. คะแนนพัฒนาการของผู้เรียนเป็นคะแนนการพัฒนาหรือความก้าวหน้าของ สมาชิกแต่ละคนซึ่งผู้สอนและผู้เรียนอาจรวมกันกำหนดคะแนน การพัฒนาเป็นเกณฑ์ขึ้นมา ก็ ได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน

	คะแนนจากการทดสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
1	ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	0
2	ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 1-10 คะแนน	10
3	ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานมากกว่า 1-10 คะแนน	20
4	ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานเกิน 10 คะแนน	30

5. การรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีมเป็นการประกาศผลงานของ ทีม เพื่อรับรองและยกย่องชมเชยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศให้รางวัลจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วยการนำเสนอเนื้อหาสาระใหม่ การจัดกลุ่มทำงานเป็นทีม การทดสอบย่อย การ พัฒนารายบุคคล ความสำเร็จของกลุ่ม

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สลาวิน (Slavin. 1995 : 73-80) กล่าวถึงการเรียนตามรูปแบบของการแบ่งกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์มี 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนเตรียมการสอนและขั้นตอนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นการเตรียมการสอน (Preparation)

1. วัสดุและเอกสารประกอบการเรียน (Materials) การสอนโดยใช้การเรียนการสอนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์สามารถใช้ได้กับเนื้อหาต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นตามหลักสูตร โดยทำเอกสารประกอบการสอนหรือใบงานกระดาษคำตอบละเอียดสำหรับเนื้อหาที่จะสอนแต่ละบทซึ่งแต่ละหน่วยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน 3-5 วัน

2. การจัดกลุ่มผู้เรียน (Assigning Students to Teams) การแบ่งการเรียนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ถ้าสมาชิก 4 คนประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 1 คนคนปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คน และถ้าสมาชิกมี 5 คนจะมีผู้เรียน ปานกลางเพิ่มอีก 1 คน ไม่ควรให้ผู้เรียนเลือกเข้ากลุ่มกันเองเพราะผู้เรียนจะเลือกคนที่มีความคล้ายคลึงกับตนเองมีข้อควรปฏิบัติในการจัดกลุ่มผู้เรียนเข้ากลุ่ม ดังนี้

2.1 จัดทำเอกสารสรุปเกี่ยวกับบทเรียนเป็นทีมให้แต่ละกลุ่ม

2.2 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มโดยจัดเรียงผู้เรียนที่มีผลคะแนนสูงสุด ไปถึงต่ำสุด ข้อมูลที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มได้การคะแนนทดสอบซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่ดีที่สุดหรืออาจจะใช้คะแนนจากผลการเรียนที่ผ่านมาหรือบางครั้งอาศัยพิจารณาตนเองก็ได้

2.3 พิจารณาจำนวนกลุ่มในชั้นเรียนซึ่งในแต่ละกลุ่มควรมีสมาชิกแต่ละกลุ่ม 4 คนการกำหนดว่าจะมีจำนวนกลุ่มนั้นในให้เอา 4 ไปหารจำนวนนักเรียนทั้งหมดถ้าหารด้วย 4 ไม่ต้องลงตัวก็จะมีบางกลุ่มที่มีสมาชิกมากกว่า 4 คน เช่นถ้ามีผู้เรียนในห้องเรียน 34 คนก็จะมี 8 กลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน ส่วนอีก 2 กลุ่มจะมีสมาชิก 5 คนเป็นต้น

2.4 การจัดผู้เรียนเข้าประจำกลุ่มในแต่ละกลุ่มควรจัดให้สมาชิกสมดุลกัน มีระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเท่า ๆ กัน โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนทั้งสูงปานกลางและต่ำ

2.5 ให้ผู้เรียนเขียนชื่อสมาชิกลงในบัตรสำหรับเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่ม และตั้งชื่อกลุ่มเพื่อเก็บไว้ที่ครู

3. การกำหนดคะแนนพื้นฐาน คือคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของผู้เรียนครั้งก่อน ๆ เช่น ถ้าครูเริ่มใช้กิจกรรมนี้ใหม่ ๆ อาจให้มีการทดสอบก่อน 3 ครั้งหรือมากกว่านั้น

แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบมาเป็นคะแนนฐานนอกจากมีครูจะใช้เกรดที่ผู้เรียนได้ใน
ปลายภาคเรียนที่ผ่านมาเป็นคะแนนฐาน

ขั้นกำหนดกิจกรรม

การเรียนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียน
การสอน 4 กิจกรรม ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอน (Teach) ในการสอนเนื้อหาเรื่องหนึ่งใช้เวลาประมาณ

1-2 คาบ ดำเนินการสอนตามแผนการสอน นำเสนอบทเรียนของครู การนำเข้าสู่บทเรียน
(Opening) เป็นการพัฒนา (Development) และการชี้แนะแนวทางปฏิบัติ (Guided Practice)
มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Opening) เป็นการเร้าความสนใจของผู้เรียนให้
อยากรู้อยากเห็นครูบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเรื่องที่เรียนคืออะไรกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้อยาก
เรียนด้วยการสาธิตหรือยกปัญหาต่างๆในชีวิตจริงหรือทบทวนสั้นๆเกี่ยวกับทักษะหรือข้อมูลที่
ผู้เรียนควรรู้

1.2 การพัฒนา (Development) ซึ่งครูอาจจะปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

1.2.1 การทดสอบโดยจุดประสงค์เน้นที่ความหมายในการเรียน

ไม่ใช่จำ

1.2.2 ทำให้ผู้เรียนเห็นทักษะที่จะเกิด โดยใช้อุปกรณ์หรือสื่อที่ชัดเจน

1.2.3 ประเมินความเข้าใจของผู้เรียนบ่อยๆ โดยใช้คำ

1.2.4 อธิบายคำตอบว่าทำไมถึงถูกต้องและถูกต้องหรือผิดยกเว้น

กรณีให้เห็นชัดเจน

1.2.5 เสนอโน้ตสั้นต่อไปเมื่อผู้เรียนเข้าใจแนวคิดหลักของเรื่องที่สอน

1.2.6 กำหนดกรอบที่ในเรื่องที่กำลังจัดกิจกรรมขจัดสิ่งแทรกซ้อน

ต่างๆหรือโดยการถามคำถามต่างๆและนำเสนอบทเรียนให้จบอย่างรวดเร็ว

1.3 การชี้แนะแนวทางปฏิบัติ (Guided Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้
ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับบทเรียนที่นำเสนอ โดยการแนะแนวทางให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการ
ปฏิบัติถือว่าเป็นขั้นการฝึกฝนอาจทำดังนี้

1.3.1 ผู้เรียนทุกคนช่วยกันแก้ปัญหาหรือหาคำตอบสำหรับคำถาม

นั้นๆ

1.3.2 สุ่มผู้เรียนเพื่อตอบคำถาม วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนทุกคนเตรียมการตอบคำถามไว้

1.3.3 ไม่ควรให้งานที่ใช้เวลานานอาจให้ผู้เรียนแก้ปัญหา 1-2 ข้อหรือยกตัวอย่างหรือเตรียมทำถาวร 1-2 ข้อแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.4 การเรียนเป็นกลุ่ม (Tcam Study) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนั้นๆ ใช้เวลาประมาณ 1-2 คาบ ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเอกสารที่ใช้คือ ใบงานและคำถาม คำตอบอย่างละ 2 ชุด สำหรับในแต่ละกลุ่มขณะเรียนสมาชิกในกลุ่มจะต้องเรียนรู้เนื้อหาอื่นๆ ให้เข้าใจและช่วยกันทำงานในคาบแรกของการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ครูต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ แนวทางในการทำงานร่วมกัน

5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2546 : 172) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค STAD ดังนี้

ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1. การจัดเตรียมเนื้อหาสาระผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่เรียนได้เรียนรู้เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อวัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

2. การจัดเตรียมบททดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

ขั้นจัดทีม เป็นการแบ่งกลุ่มผู้เรียนทั้งเพศและความสามารถละกันเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน

ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียน
2. ทีมวางแผนการเรียน โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้จับบันทึก ผู้ประเมินผล
3. สมาชิกแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและกิจกรรมตามใบงานที่ผู้กำหนด ซึ่งผู้เรียนรู้วิธี เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว
4. ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจ ใน

เนื้อหา

ขั้นทดสอบ ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา สาระนั้นที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบผู้สอน
2. ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน
3. ทีมจัดทำการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคนและคะแนนการพัฒนาของ กลุ่ม
4. ให้แต่ละทีมทำคะแนนการพัฒนาของทีม ไปเทียบเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ ซึ่งอาจกำหนด ดังตัวอย่าง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนพัฒนาเทียบเกณฑ์คุณภาพ

คะแนนการพัฒนา	ระดับคุณภาพ
0-3	ต้องปรับปรุง
31-60	ควรปรับปรุง
61-90	พอใช้
91-10	ดี
121-150	ดีมาก

โดยสรุปการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มี 5 ขั้นตอนประกอบด้วย
 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการจัดกลุ่ม (Teams) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes) ขั้นตอนที่ 4 ขั้นคะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores) และขั้นตอนที่ 5 ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

6. การวัดผลการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD)

การวัดผลการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการวัดผลเพื่อมุ่งความสำเร็จของกลุ่มที่มีขั้นตอนดังนี้

1. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้งผู้เรียนผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสารที่เรียน (Individual Score Plus Bonus Points Based on) ตารางคนต่างสอบช่วยเหลือกันไม่ได้

2. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Score) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนแบบทดสอบความสามารถ สูง กลาง ต่ำ ซึ่งในการแบบกลุ่มจะใช้ข้อมูลจากคะแนนจากการทดสอบจากภาคเรียนที่ผ่านมา เน้นการทำงานร่วมกันช่วยเหลือกันในงานที่ได้รับมอบหมายมีการทดสอบ โดยต่างคนต่างทำการปรับปรุงคะแนนเปิด โอกาสให้สามารถปรับปรุงคะแนนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD) ผู้วิจัยขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation) โดยครูผู้สอนเสนอเนื้อต่อผู้เรียนทั้งชั้นเนื้อหาอาจเป็นเอกสารเพื่อการเรียนการสอนประกอบเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่เรียนและเห็นแนวทางในการทำกิจกรรมกลุ่มต่อไป

2.2 ขั้นทำงานกลุ่ม (Teams) ประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน มีผลสัมฤทธิ์ผลละกันหน้าของกลุ่มคือช่วยเหลือกันอภิปรายปัญหาพร้อมกันรวมทั้งตรวจสอบคำตอบการแก้ไขคำตอบทุกคนต้องช่วยเหลือกันให้มีความรู้อย่างถ่องแท้คนเก่งช่วยคนอ่อนปรึกษาเพื่อนปริศนาและให้กำลังใจกันและกัน

2.3 ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากเรียน ไปแล้ว 11-12 ชั่วโมง นักเรียนทุกคนต้องทดสอบในเนื้อหาสาระที่เรียนทำตามความสามารถของตัวเองช่วยเหลือกันไม่ได้

2.4 ขั้นคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement) เปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่เพื่อปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้นโดยเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนมาตรฐานคะแนนที่ได้เป็นคะแนนความก้าวหน้า

2.5 ขั้นให้รางวัลกลุ่ม (Team Recognition) คะแนนของกลุ่มในเกณฑ์ที่ตั้งไว้กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล อาจเป็นคำชมเชย ประกาศนียบัตร รางวัล

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2546 : 175) ได้ให้ข้อดีข้อเสียและข้อจำกัดของกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

ข้อดี

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้

5. เรียน ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

7. บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมเทคนิค STAD

สุวิมล เขียวแก้ว (2540 : 85-86) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมของต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่ว ๆ ไปมีขั้นตอนดังนี้

1. แนะนำจุดประสงค์ จัดกลุ่มผู้เรียนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนซึ่งอาจทำได้โดยการอธิบายหรือเตรียมเอกสารไว้ผู้อ่านและทำความเข้าใจ
3. จัดระบบจัดระบบการทำงานในกลุ่มเน้นการใช้ความพยายามร่วมกัน
4. ช่วยเหลือกลุ่มให้คำแนะนำคำปรึกษาเมื่อกลุ่มประสบปัญหาในการทำงาน
5. ชื่นชมความสำเร็จให้คำชมเชยต่อความพยายามและความสำเร็จในการทำงานทั้งในภาพรวมของกลุ่มและตัวบุคคล

พรพรรณศรี เเงาธรรมสาร (2540 : 35-39) ได้ให้ความหมายบทบาทครูในการเรียนแบบร่วมมือว่าครูควรสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนของผู้ ดังต่อไปนี้

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถมากกว่าการแข่งขัน
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจ
3. นับถือความคิดและความรู้สึกของผู้เรียน
4. ให้คุณค่าในความคิดของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความคิดที่จำกัดเพียงใด
5. ให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกซึ่งความคิดของตนเองในหลายรูปแบบ
6. ยอมรับว่าผู้เรียนผิดพลาดได้
7. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของนักเรียนในรูปหนังสือพิมพ์ จดหมายข่าว ห้องเรียน
8. กระตุ้นและส่งเสริมความคิดของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือวารสารข่าวหรือสื่อการสอน เช่น รูปภาพ

สรุปได้ว่า บทบาทที่สำคัญของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือนั้นครูจะตั้งจุดมุ่งหมายการสอนทั้งในด้านวิชาการและอื่นๆไว้ด้วยซึ่งจดหมายส่วนหลังนี้ครูมักจะละเลยจุดมุ่งหมายหลักนี้เป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันว่าต้องให้มีลักษณะอย่างไรซึ่งอาจเป็นทักษะการ ทำงานกลุ่มหรืองานเข้าสังคม (Social Objective) นอกจากนี้ที่ครูตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนแล้วครูควรจะต้องเอาใจใส่ในเรื่องจัดกลุ่มด้วยเพราะการจัดกลุ่มนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนแบบร่วมมือดังนั้นครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบของการจัดกลุ่ม เช่น

1. ลักษณะของกลุ่มควรจัดเป็นผู้กลุ่มลักษณะใดกลุ่มอาจเป็นลักษณะเดียวกัน (Homogeneous) หรือลักษณะต่างกัน (Heterogeneous)
2. การจัดวางกลุ่มจะวางอย่างไร
3. สมาชิกของกลุ่มใครจะเป็นผู้เลือกให้ครูเลือกหรือผู้เรียนเลือกเองจากโดยทั่วไปจากการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ที่ดีครูควรจะเป็นผู้เลือกให้และแบ่งกลุ่มผู้เรียนควรมีขนาดกลุ่มละ 3-5 คน เพราะถ้าคนในกลุ่มมากไปจะทำให้มีส่วนร่วมของผู้เรียนบางคนน้อยไปแต่ถ้าคนในกลุ่มน้อยไปก็จะได้ความคิดไม่หลากหลาย
4. ระยะเวลาที่กลุ่มอยู่ด้วยกันควรยาวนานแค่ไหนหนการเรียนรู้จึงประสบผลดีครูจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม
5. การเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์สำหรับผู้เรียนครูจะต้องพิจารณาว่าควรมีจุดเดียวสำหรับของกลุ่มเพื่อให้ร่วมกันหรือจัดแบ่งเป็นหลายกลุ่มเพื่อให้ความร่วมมือหรือจัดแบ่งหลายส่วนหลายชุดแยกตามสมาชิกกลุ่ม

8. บทบาทผู้เรียนในการจัดกิจกรรมเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

อรรถพร พรสีมา (2540 : 62) ได้ให้ความหมายบทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือมีดังนี้

1. ผู้เรียนต้องไว้วางใจซึ่งกันและกันและพัฒนาทักษะสื่อสารความหมายของตนให้ดี
2. ในการทำกิจกรรมการเรียนในแต่ละกิจกรรมสมาชิกของกลุ่มคนหนึ่งจะทำหน้าที่ประสานงานคนหนึ่งทำหน้าที่เลขานุการกลุ่ม ส่วนสมาชิกที่เหลือจะทำหน้าที่เป็นเพื่อนร่วมทีมสมาชิกแต่ละคนจะต้องไปรับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบทุกคนในกลุ่มจะต้องเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียนและสามารถตอบคำถามได้เหมือนกันทุกคนจะไม่มีสมาชิกคนใดของกลุ่มจะ

ถูกทอดทิ้งผู้ประสานงานกลุ่มจะต้องกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม

3. ผู้เรียนควรให้เกียรติและฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุกคนสมาชิกในกลุ่มวิจารณ์ความคิดเห็นของเพื่อนได้ แต่ไม่วิจารณ์ตัวบุคคลและควรเป็นไปเพื่อความชัดเจนในความคิดเห็น

4. ผู้เรียนผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่มผู้เรียนจะต้องร่วมกันทำกิจกรรมการดูแลให้ทุกคนร่วมปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่และการช่วยกันควบคุมเวลาในการทำงาน

สรุปได้ว่า บทบาทผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือสมาชิกของกลุ่มจะต้องไว้วางใจและช่วยเหลือกันรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่ทอดทิ้งสมาชิกในกลุ่มของตนเองให้เกียรติและฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

9. การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

จอห์นสัน (Johnson. 1993 : 7-19) ได้เสนอการให้คะแนนในการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. คะแนนเดี่ยวบวกคะแนน โบนัสถ้าสมาชิกทุกคนทำได้ถึงเกณฑ์ (Individual Score Plus Bonus Points Based on all Members Reaching Criterion) สมาชิกกลุ่มศึกษาบทเรียนร่วมกันและแน่ใจว่าทุกคนได้รับความรู้ใจสิ่งที่เรียนจากนั้นทดสอบรายบุคคลถ้าสมาชิกกลุ่มได้คะแนนมากกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งก็จะได้คะแนนพิเศษด้วย

2. คะแนนเดี่ยวบวกกับคะแนน โบนัสตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (Individual Score Plus Bonus Points Based on all Members Reaching Criterion) สมาชิกกลุ่มเตรียมตัวพร้อมสำหรับการสอบเมื่อทำการทดสอบสมาชิกจะได้รับคะแนน โบนัสเพิ่มขึ้นจากคะแนนสอบของคนที่ได้ต่ำสุด

3. คะแนนเดี่ยวบวกกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม (Individual Score Plus Group Average) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบเมื่อสอบก็จะได้รับคะแนนของตนเองและจะได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

4. คะแนนเดี่ยวบวกคะแนน โบนัสจากคะแนนปรับปรุง (Individual Score Plus Bonus Points Based on Improvement Score) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วทำการสอบเป็นรายบุคคลและได้รับคะแนนเป็นของตนเองและจะได้คะแนนเพิ่มขึ้นสมาชิกกลุ่มสามารถทำคะแนน ได้ดีกว่าการสอบในครั้งก่อนซึ่งถือเป็นคะแนนปรับปรุง

5. คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกัน (Totaling Member's Individual Score) สมาชิกในกลุ่มจะได้รับคะแนนจากคะแนนของทุกคนในกลุ่มรวมกัน
 6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนของสมาชิกกลุ่ม (Averaging of Member's Individual Score) คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกถือว่าเป็นคะแนนของกลุ่ม
 7. คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานเพียงชิ้นเดียว (Group Score on a Single Product) งานของกลุ่มเป็นงานเพียงชิ้นเดียว เช่น รายงานเรียงความเมื่อมีการประเมินงานทุกคนในกลุ่มจะได้รับคะแนนเหมือนกัน
 8. การสุ่มงานของกลุ่มสมาชิกในกลุ่มมาเป็นคะแนน (Randomly Selecting one Member's Paper to Score) สมาชิกกลุ่มทุกทำงานของตนเองและตรวจสอบจนแน่ใจว่าถูกต้อง สมบูรณ์ครูจะสุ่มงานของคนใดคนหนึ่งมาตรวจและสมาชิกคนในกลุ่มจะได้รับคะแนนเช่นเดียวกัน
 9. การสุ่มจากการทดสอบของสมาชิกกลุ่ม (Randomly Selecting one Member's to Score)
 10. สมาชิกทุกคนได้รับคะแนนตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (All Members Receive Lowest Member Score) สมาชิกเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วการสอบเป็นรายบุคคลสมาชิกกลุ่มก็จะได้รับคะแนนตามคนที่ได้คะแนนที่ต่ำที่สุดในกลุ่ม
 11. คะแนนเฉลี่ยบวกคะแนนทักษะความร่วมมือ (Average of Academic Scores Plus Collaborative Skills Performance Score) ผู้เรียนทำงานร่วมกันทำการสอบแล้วนำคะแนนจากการสอบมาเฉลี่ยแล้วนำไปบวกคะแนนทักษะความร่วมมือ
 12. คะแนนสอบและรางวัลที่ไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนสอบ (Dual Academic and Nonacademic Rewards) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วต่างคนต่างสอบและได้รับคะแนนเดี่ยวแล้วมาพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มพิจารณารางวัลจากค่าเฉลี่ยนี้
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2543 : 151) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้
1. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือให้ผู้เรียนเข้าใจซึ่งรวมถึงวิธีการเรียนการที่ทุกคนปฏิบัติสัมพันธ์และมีผลการดำเนินการให้คะแนนในลักษณะของกลุ่มรางวัลและที่จะได้รับเมื่อประสบผลสำเร็จในการเรียน

2. กำหนดขนาดของกลุ่มวิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนสถานศึกษาที่สำหรับเรียน ซึ่งอาจจะใช้ห้องเรียนห้องสมุดห้องหรือกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งแผนงานสำหรับการเรียนไปงาน เอกสารเสริมความรู้หรือข้อมูลต่างๆ สำหรับผู้เรียน

3. ครูให้ความรู้อธิบายแนวทางในสังคมค้นหาความรู้เพิ่มเติมงานที่จะต้องทำ หรือศึกษากำหนดเป้าหมายของงานเกณฑ์ในการพิจารณางานในระดับดีหรือพอใช้รวมทั้ง พฤติกรรมของผู้เรียนในการทำงานกลุ่มและการมีส่วนร่วมในการทำงาน

4. ในระหว่างที่ผู้เรียนทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายนั้นผู้สอนจะต้อง เอาใจใส่พฤติกรรมของผู้เรียนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานและพฤติกรรมของ ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมโดยตลอด

5. ครูสรุปบทเรียน โดยการถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ งานที่ได้ทำไปหรือถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียน

6. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในด้านเนื้อหาวิชาการการแสดง ความคิดเห็นรวมทั้งทักษะและการมีส่วนร่วมในการทำงานทำงานกลุ่มสรุปลักษณะของการให้ คะแนนของการเรียนแบบร่วมมือนั้นจะเห็นได้ชัดด้วยกันดังนี้ในการนำมาใช้เราจะต้อง พิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบและกิจกรรมที่จัดกับผู้เรียน

10. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่าน ได้อธิบายประโยชน์ของการแบบร่วมมือไว้ ดังนี้
 อรพรรณ พรสีมา และสุมณฑา พรหมบุญ (2540 : 28-29) ได้ให้ความหมาย ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือช่วยเตรียมผู้เรียนพร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะ ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับฝึกหัดต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ ลงมือปฏิบัติทำกรรรมกลุ่มฝึกฝนทักษะการเรียนรู้การเป็นผู้ตามและสิ่งสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงมากที่สุด

2. การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีได้ฝึกฝน ความเป็นประชาธิปไตยฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกันฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขช่วยให้ผู้เรียน เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนต่อครูสถานศึกษาและสังคม

3. การเรียนแบบร่วมมือช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียนเพราะผู้เรียนทุกคน ได้ฝึกฝนจนถูกวินัยในตนเองได้รับการยอมรับจากครูเพื่อนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้

เกิดการยอมรับตนเองเกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

4. การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้นการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน ได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอนการเรียนแบบร่วมมือครูและนักเรียนมีบทบาทหน้าที่ต่างกันแต่ครูและนักเรียนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกล่าวคือครูผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่อำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ตลอดจนสร้างแรงจูงใจเสริมแรงให้ผู้เรียนด้วยส่วนนักเรียนก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้กิจกรรมของกลุ่มบรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพครูควรศึกษาขั้นตอนการเขียนแผนซึ่งสถาบันการศึกษาและนักการศึกษา กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการศึกษาเรียนรู้ไว้ดังนี้

ละออง จันท์เจริญ (2540 : 474) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหาการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดสาระสำคัญ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล แล้วเขียนออกมาในรูปของแผนการสอน และได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เกิดความมั่นใจในการสอน
2. ช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาสพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการเรียนการสอนอย่างรอบคอบ อันจะส่งผลถึงประสิทธิภาพของครูและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

3. ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้เตือนความจำให้แก่ครูผู้สอน

4. ป้องกันการใช้เวลาอย่างไร้ประโยชน์ เพราะการวางแผนการสอนช่วยให้ครูผู้สอน คำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการสอน การเตรียมบทเรียนมากเกินไปก็จะเป็นการยืดเหนี่ยว

ความรู้ ให้แก่ผู้เรียน ถ้าเตรียมบทเรียนน้อยเกินไปจะทำให้ครูผู้สอนทบทวนซ้ำซากไปจนหมดเวลา

5. ช่วยให้การบริหารการสอนเป็นไปด้วยดี เพราะหัวหน้าสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ มีส่วนในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเป็นข้อมูลในการวางแผนการนิเทศการศึกษา

6. มีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนแทน ในกรณีที่ครูผู้สอนประจำไม่สามารถทำการสอนได้ แต่ได้วางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า ซึ่งเพื่อนครูผู้สอนแทนก็สามารถนำไปใช้สอนได้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2545 : 53) ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ และเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับ หน่วยการเรียนรู้ (Unit Plan) และระดับบทเรียน (Lesson Plan)

รุจิระ ภู่อาระ (2545 : 159) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 205) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ของครูที่จัดทำไว้ล่วงหน้าโดยการวางแผนการจัดกิจกรรมการวัดผลประเมินผล ยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ประถมศึกษาปีที่ 2

2. หลักสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอนเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกร หรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็คาดแผนการสอน ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้ทำการสอนได้ทำแผนการสอนด้วยตัวเอง ก็จะทำให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 289) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนจะสอนด้วยความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
 2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนเตรียมอย่างมีแผนมีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มีข้อเสนออย่างถี่ถ้วนคอยผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ ความคิดเกิดเจตคติ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้
 3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอนเมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมาย
 4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอนรวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้โดย สะดวกและง่ายด้ายขึ้น ดังนั้นเมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบ และปฏิบัติตามแผนการสอน ที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน
 5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวน หรือการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีที่จำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน
 6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุความพร้อมทางจิตใจคือ ความมั่นใจในการสอนเพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน
- สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอนว่า แผนการสอนเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมก่อสร้างวิศวกร

หรือสถาปนิกจะขาดมิได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้นผลดีของการทำแผนการสอนสรุป ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีการสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้ครรมือถือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินทางไปในทางทิศใดหรือทราบว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไรจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ จัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา
7. เป็นผลของวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูได้ จัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า รู้ว่าจะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และเป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทนด้วย

3. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหน่วยงานต้นสังกัดสถานศึกษาหรือครูผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 25) ได้กล่าวถึงการจัดการทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่ามีแนวการเรียบเรียง ดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้ 2 รูปแบบ คือ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ย่อยราย
ชั่วโมง

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ร่วม ไม่แยกเป็น
รายชั่วโมง ครูจะต้องทำไปจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อยเอง

2. ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.1 ชื่อหน่วยที่และชื่อหน่วย ชั้นที่สอนและเวลาที่สอน

2.2 หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการเรียนรู้ย่อย คือ หัวข้อเรื่อง การเรียนรู้
จะเป็นที่แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4 สาระการเรียนรู้ คือเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อย

2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้คือ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรม
การเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.6 การวัดแผนและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและ
ประเมินผล เช่น การสังเกตการณ์ตรวจผลงานและพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นการประเมิน
จากสภาพจริง

2.7 สื่อและแหล่งการเรียนรู้จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียนรู้สถานที่
จะศึกษาวิทยาการ เป็นต้น

4. หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

อารมณ์ ใจเที่ยง (2546 : 211-212) กล่าวถึงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
2. จำนวนคาบ
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. เนื้อหา
6. กิจกรรมการเรียนการสอน
7. สื่อการเรียนการสอน
8. การวัดผลประเมินผล

5. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2549 : 126) ได้อธิบายถึงลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดการวางแผนการสอนที่ดี ซึ่งเป็นการผสมผสานเนื้อหา สารและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรผสมกับจิตวิทยาทางการศึกษานวัตกรรมการวัดและประเมินผล ตลอดจนช่วยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรต่อไป การเขียนงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะสร้างแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation) ขั้นทำงานกลุ่ม (Teams) ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes) ขั้นคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement) ขั้นให้รางวัลกลุ่ม (Team Recognition) โดยใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

แบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

สมศักดิ์ ลินธุระเวช (2540 : 106) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกทักษะคือการจัดประสบการณ์ การฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องอย่าง หลากหลายและแปลกใหม่

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 2) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะหรือ แบบฝึกหัดคือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับนักเรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหา ในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 111) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึก เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวาง แบบฝึกทักษะจึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่ช่วยเสริมสร้างให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 2) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อนักเรียนไม่น้อยในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 111) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

3. ครูได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียน ได้ดีที่สุดในความสามารถของตนเอง
4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประมวลผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ
8. แบบช่วยเสริมให้ทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่จะเรียนจะเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะมีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ครูจึงต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในการฝึกได้เป็นอย่างดีแบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือน ผู้ช่วยที่สำคัญของครูทำให้อรรถนะการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ตามความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีซึ่ง นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลและสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อีกด้วย

3. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีนั้น ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนตลอดจน คำนึงถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนอง พัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน นอกจากนั้นจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของเด็ก ซึ่งแบบฝึกทักษะจะประกอบด้วยคำชี้แจงและตัวอย่างสั้นๆที่จะทำให้เด็กเข้าใจง่าย ใช้เวลาเหมาะสม และมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียน ไปแล้ว นอกจากนี้แบบฝึกทักษะควรมีหลายแบบ เพื่อสร้างความสนใจและท้าทายให้แสดงความ สามารถซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2545 : 146) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองแบบฝึกทักษะนั้น

ควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 112) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือ ไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลูกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะเร้าใจ ชั่ว ๆ จูงใจ ให้ได้คิดพิจารณา ได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจแบบฝึกทักษะควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยเรียน ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ เนื้อหาพอเหมาะ ไม่มากหรือน้อยเกินไป

4. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะ สิ่งที่ผู้สร้างคำนึงถึง คือ หลักจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียนแต่ละวัย หลักจิตวิทยา การศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างของแบบฝึกทักษะมีหลายประการ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้อาศัยหลักรวมถึงหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

กมล ชุกลิน (2550 : 33-34) ได้ศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงเสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่างๆ การสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กเก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อน ในการฝึกแบบฝึกทักษะควรมีทั้งรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งละกับเด็กอ่อนเพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) ธอร์นไดค์ ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝน หรือกระทำซ้ำๆ ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเรื่องใดเรื่องหนึ่งซ้ำๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกทักษะมีหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อันจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลงและจะไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) คือการให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนได้แก่ การเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบผลการทำงานอย่างรวดเร็ว ซึ่งเนการสร้างควมพอใจแก่นักเรียน

4. การจูงใจนักเรียน (Motivation) มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และเนื้อเรื่องที่น่าสนใจเป็นแบบฝึกทักษะควรมีหลายรูปแบบ และควรมีภาพเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

วิมล สุนทรโรจน์ (2549 : 114) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีนอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึกจะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด หมายถึง กรณีที่ว่า ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจแก่นักเรียนเป็นอย่างมาก

2. การฝึกเป็นการให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่นักเรียน ได้ทราบผลและการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้แก่นักเรียน

4. การจูงใจ หมายถึง การจัดแบบฝึกทักษะให้ เรียงลำดับจากแบบฝึกทักษะที่ง่ายและสั้นไปเรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีไม่มีรูปแบบที่ตายตัวขึ้นอยู่กับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน สร้างชุดฝึกให้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก สร้างให้เหมาะสมกับวัยเรียงลำดับจากเนื้อหาว่าง่ายไปหายาก ให้มีหลากหลายรูปแบบ ใช้เวลาพอเหมาะและมีคำอธิบายชัดเจน

5. ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

เพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะที่ดีมีคุณภาพควรศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งสถาบันการศึกษาและนักศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ (2554 : 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบฝึกทักษะ
4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึกทักษะ
5. จัดทำแบบฝึกทักษะ
6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. นำไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน
9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึกทักษะ
10. สรุปและจัดทำรายงานผล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 132) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกๆ ระดับชั้น

2. วิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะ
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้างขึ้น จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือที่วิเคราะห์ไว้ในข้อที่ 2
5. สร้างแบบฝึก เพื่อใช้พัฒนาบ่อยแต่ละ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบละเอียดเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้าเพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง หาคุณภาพของแบบฝึกทักษะและคุณภาพของแบบทดสอบ
9. นำปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นแบบฝึกทักษะจัดทำคำชี้แจงคู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ทิสนา แจมมณี (2551 : 51) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ ดังนี้

ธอร์นไคด์ นักจิตวิทยาในกลุ่มประพัตติกรรมนิยมเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่าง สิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งมีหลายรูปแบบบุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (Trial and Error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองเพียงรูปแบบเดียว และจะพยายามใช้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ
2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อยๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการได้นำไปใช้บ่อยๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลพึงพอใจ ย่อมอยากจะทำซ้ำต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อย่างเรียนรู้ดังนั้น การได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

จากหลักการดังกล่าว สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้ ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตรจากมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา แล้วจัดทำแบบฝึกทักษะ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึกทักษะและสรุปจัดทำรายงานผล

6. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 111) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียน ได้ทำแบบฝึกทักษะหลายๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียน มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้นคือแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น และได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ครูได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของตนเอง
4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประมวลผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาเรียนหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบฝึกทักษะยังช่วยส่งเสริมทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่จะเรียนให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะมีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นครูจึงศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกทักษะให้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2540 : 29) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่าแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าขึ้น และแบบฝึกทักษะที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหา กิจกรรมในแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมกับวัย สภาพปัญหาของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา ฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลและประสบความสำเร็จในการฝึกได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองเต็มความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีและยังสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อีกด้วย

การหาค่าประสิทธิภาพ

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะ แล้วนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริงเป็นเวลา 1 ภาคเรียน เป็นดังนี้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

1.1 ไม่สูญเปลืองเวลาและแรงงาน เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกทักษะว่าได้มาตรฐาน เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าหากไม่มีการหาประสิทธิภาพเสียก่อน และผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและแรงงาน

1.2 สำหรับผู้ใช้แบบฝึกทักษะ โดยเฉพาะครูควรมั่นใจว่าแบบฝึกทักษะนั้นมีประสิทธิภาพ ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง

2. เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ไว้ โดยจะกำหนดเปอร์เซ็นต์ของ ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งกำหนดตัวสมมติให้เป็น E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ แต่โดยปกติ เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำเป็นมักตั้งเอาไว้ ดังนี้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ คือ 70/70, 75/75 ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2556 : 101)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้ระหว่างเรียนทุกคน
	A	แทน	คะแนนเต็มของชิ้นงานหรือกิจกรรมทุกกิจกรรมรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้หลังเรียนทุกคน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ

3.1 ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพ

เมื่อสร้างแบบฝึกทักษะขึ้นเป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำแบบฝึกทักษะไปทดสอบหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไป

ชั้นทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพตัวปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ชั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และดี แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ชั้นทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2 การเลือกนักเรียนมาทดลองใช้แบบฝึกทักษะ ควรเป็นตัวแทนของนักเรียนที่เราจะนำแบบฝึกทักษะไปใช้โดยควรพิจารณา ดังนี้

3.2.1 ชั้นทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพตัวปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2.2 ชั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียน 3-10 คน ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และดี แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2.3 ชั้นทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ปานกลาง และดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. ข้อควรคำนึงในการทดลองแบบฝึกทักษะ

เพื่อให้การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะได้ผลคุ้มค่า สิ่งผู้ทดลองควรคำนึงมี ดังนี้

4.1 ควรเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะ

4.2 ควรเลือกเวลาที่ปราศจากเสียงรบกวน ไม่ร้อนอบอ้าว และไม่ใช่วิชาที่นักเรียนหิวกระหาย ไม่รีบร้อนกลับบ้าน

4.3 จะต้องอ่านคำชี้แจงประกอบการฝึกแต่ละกิจกรรมให้เข้าใจทุกครั้ง

4.4 ในการทดลองภาคสนามในชั้นเรียนจริง ต้องใช้ครูเพียงคนเดียวผู้สังเกตต้องอยู่ห่างๆ ไม่เข้าไปช่วยเหลือเด็กหากจำเป็นต้องรับการช่วยเหลือให้ครูผู้สอนช่วย

4.5 ไม่ว่าจะเป็นการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ครูจะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนทราบกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

4.5.1 ทดสอบก่อนเรียน

4.5.2 ทำกิจกรรมการฝึก ซึ่งจะมีรายละเอียดชี้แจงประกอบให้ทุกกิจกรรม

4.5.3 ทดสอบหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไว้ คือ 80/80 ที่ผู้วิจัยได้จัดตั้งเกณฑ์ไว้สูง เพราะจากการอ่านงานวิจัยของหลายๆ ท่านมักพบว่า ตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด มักจะได้ตามเกณฑ์ การตั้งเกณฑ์ไว้สูงจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนด้วย และมีระดับความผิดพลาดไว้ร้อยละ 5 โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะการสอนมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 82.51/82.51

ขึ้นไป

2. เท่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 77.50/77.50 ถึง

82.50/82.50

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 77.40/77.40

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในส่วนที่นักเรียนได้ฝึกหัดทำกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และเป็นการทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่ ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำ ในรายวิชา ท 12101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อเรื่องคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะแบบทดสอบก่อนฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมในการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังฝึก

ค่าดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : EI) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับสูงสุดที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและ การวัดประเมินผลทางสื่อ นั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความ

แตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในการปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีเรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เพียงพอ มีผู้กล่าวถึงการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

วรรณวิไล พันธุ์สีดา (2549 :111-112) ได้กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผล ของนวัตกรรมโดยการวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้กับคะแนนเต็มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเกณฑ์การยอมรับว่านวัตกรรมมีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงจะต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

วาโร เฟ็งสวัสดิ์ (2553 : 60-61) ได้กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรมว่า หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนซึ่งนวัตกรรมที่ยอมรับได้ว่า มีประสิทธิภาพจะต้องมีค่าดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I : The Effectiveness Index) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของ กูดแมน เฟรชเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher & Schnider) (เผชญ์ กิจระการ. 2545 : 31)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}}$$

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล ได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุด ที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ ถ้าสัมพัทธ์ของการทดลอง จะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน คะแนนทดสอบก่อน และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อการเรียนการสอนต่อไป

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายคนได้กล่าวความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ชรินทร์ชัย อินทிரากรณ์ และคนอื่น ๆ (2540 : 5) ได้กล่าวว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมองหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงของบุคคลที่ได้รับการเรียนการสอนหรือผลงานที่นักเรียน ได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนหนึ่ง เช่น นักเรียนท่องสูตรเคมีในช่วงเวลาหนึ่ง นักเรียนคนนั้นสามารถจำได้เท่าใดก็ถือว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในสูตรเคมีสูตรนั้นมากเท่านั้น

ภพ เลาห์ไพบูลย์ (2542 : 367-389) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้จากที่ไม่เคยกระทำได้ หรือ กระทำได้น้อย ก่อนที่จะมีการเรียนการสอน และเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

สมนึก ภัททิยชนี (2551 : 73) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ผ่านมาแล้ว

บุญชม ศรีสะอาด (2554 : 56-58) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหา และจุดประสงค์ในรายวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาในโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือหลักของการวัดผล

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์ แล้วทำให้ทราบว่าคุณลักษณะการเรียนรู้มากน้อยเพียงไร

2. ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2554 : 56-58) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบ มีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้ตอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดง

ถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

สมนึก ภัททิยธนี (2551 : 73) ได้แบ่งประเภทของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher Made Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน จะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้กันทั่วไปในโรงเรียน
2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่างๆ ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่น เปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วประเทศ (แบบทดสอบมาตรฐานระดับจังหวัด) เป็นต้น

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนเนื้อหาขึ้นไปแล้วมี 2 ลักษณะคือ แบบทดสอบอิงเกณฑ์และแบบทดสอบอิงกลุ่ม

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิจัยหลายคนได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ สมนึก ภัททิยธนี (2551 : 82-96) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของข้อสอบแบบเลือกตอบไว้ดังนี้

1. เขียนตอนนำให้เป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ อาจจะใส่เครื่องหมายปริศนีย์ (?) ด้วย
2. เน้นเรื่องจะถามให้ชัดเจนและตรงจุด ไม่คลุมเครือ
3. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด หรือถามในสิ่งที่ศิษย์มีประโยชน์
4. หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ ถ้าจำเป็นต้องใช้ก็ควรพิมพ์ตัวหนาหรือขีดเส้นใต้คำปฏิเสธนั้น แต่คำปฏิเสธซ้อนไม่ควรใช้อย่างยิ่งเพราะยุ่งยากต่อการแปลความหมายของคำถาม
5. อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย ควรถามปัญหาโดยตรง สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขในการคิด ก็ไม่ต้องนำมาเขียนไว้ในคำถามจะช่วยให้คำถามชัดเจน
6. เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์ นั่นคือ เขียนตัวเลือกทุกตัวให้เป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือมีทิศทางแบบเดียวกันหรือมีโครงสร้างสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน

7. ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่าง ๆ ใต้แก่ คำตอบที่เป็นตัวเลขนิยมเรียงจากน้อยไปหามาก

8. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดและปลายปิดให้เหมาะสม

9. ข้อเดียวต้องมีคำตอบเดียว บางครั้งผู้ออกข้อสอบเผลอเลอหรืออาจจะเกิดจากเขียนตัวลวง ไม่รัดกุม จึงพิจารณาตัวลวงเหล่านั้น ได้อีกแห่งหนึ่งทำให้เกิดปัญหาสองแง่สองมุม

10. เขียนทั้งตัวถูกและตัวผิดให้ถูกหรือผิดตามหลักวิชา

11. เขียนตัวเลือกให้อิสระขาดกัน คืออย่าให้ตัวเลือกตัวใดตัวหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งหรือส่วนประกอบของตัวเลือกอื่น ต้องให้แต่ละตัวเป็นอิสระจากกันอย่างแท้จริง

12. ควรมีตัวเลือก 4-5 ตัว ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ ถ้าเขียนตัวเลือกเพียง 2 ตัว ก็กลายเป็นข้อสอบแบบกาถูก-ผิด และเพื่อป้องกันไม่ให้เดาได้ง่าย ๆ จึงควรมีตัวเลือกมาก ๆ ที่นิยมใช้หากเป็นข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 ควรใช้ 3 ตัวเลือก ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 ควรใช้ 4 ตัวเลือก และตั้งแต่มัธยมศึกษาขึ้นไปควรใช้ 5 ตัวเลือก

13. อย่าแนะนำคำตอบ มีหลายกรณี ดังนี้

13.1 คำถามข้อหลัง ๆ แนะนำคำตอบข้อแรก ๆ (หรือคำถามข้อแรก ๆ แนะนำคำตอบข้อหลัง ๆ)

13.2 ถามเรื่องที่นักเรียนคล่องปากอยู่แล้ว โดยเฉพาะคำถามประเภทคำพังเพย สุภาษิต คติพจน์ หรือคำเตือนใจ (ยกเว้นถ้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อจะวัดว่าผู้ตอบจำสุภาษิตคติพจน์นี้ได้หรือไม่)

13.3 ใช้ข้อความของคำตอบถูกซ้ำกับคำถามหรือเกี่ยวข้องกันอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนที่ไม่มีความรู้ก็อาจจะเดาได้ถูก

13.4 ข้อความของตัวถูกบางส่วนเป็นส่วนหนึ่งของทุกตัวเลือกทำให้ข้อความนั้นไม่มีความหมายและเป็นการเฉลยคำตอบ โดยไม่รู้ตัว

13.5 เขียนตัวถูกหรือตัวลวงซึ่งถูกหรือผิดเด่นชัดเกินไป จะทำให้นักเรียนสังเกตเห็น ได้ชัดเจน จนกลายเป็นการแนะนำคำตอบ

13.6 คำตอบไม่กระจาย ข้อสอบที่มีตัวถูกซ้ำ ๆ หรือผลัดเวียนกันไปเป็นช่วง ๆ การกำหนดเช่นนี้จะทำให้ข้อสอบเสียคุณภาพ นักเรียนอาจจะเดาได้โดยไม่ต้องใช้ความคิด ดังนั้นควรกระจายคำตอบออกไปทุก ๆ ตัวเลือก โดยมีอัตราส่วนเกือบเท่า ๆ กันและควรสลับตัวถูกอย่างไม่เป็นระบบ

สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 2 แบบ คือ แบบอิงเกณฑ์ และแบบแบบอิงกลุ่มทั้ง 2 แบบ เริ่มจากการเลือกข้อมูล เลือกคำ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ ทดลองใช้ ปรับปรุงแบบประเมินพัฒนาการ และพิมพ์เป็นฉบับจริงนำไปใช้กับนักเรียนต่อไป

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้ที่รับด้วยจิตใจ และอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่างๆ ให้นักลรอบข้างได้รับรู้ นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ดังนี้

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2544 : 179) ได้อธิบายว่าความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนนอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับความพึงพอใจด้วย

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 90) ได้ให้ความหมายเอาไว้ว่า ความพึงพอใจ น. เรื่อง, พึงพอใจ ว. รัก ชอบใจ ความพึงพอใจหมายถึง เรื่องราวที่รัก หรือเรื่องราวที่ชอบ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 244) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากทีบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น โดยความรู้สึกนั้นเป็นความรู้สึกทางบวก

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 300) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พลังที่เกิดจากพลังทางจิตซึ่งเป็นภาวะภายในที่กระตุ้น พฤติกรรมเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ หรือเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น จนบรรลุผลสำเร็จ

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคล ที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ นักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ดังนี้

เผชิญ กิจกรรมการ (2544 : 7) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแฮทฟีลด์และฮิวส์แมนที่ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน พบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานที่ทำในปัจจุบัน แบ่งเป็น

1. ความตื่นตื้น/น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
3. ความท้าทาย/ความไม่ท้าทาย
4. มีความพอใจ/ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล/ไม่เป็นรางวัล
2. มาก/น้อย
3. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก/เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางการเลื่อนตำแหน่ง

1. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้านผู้บังคับบัญชา

1. ผู้ใกล้ชิด/อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงจัง/ยุติธรรมแบบไม่จริงจัง
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อน/ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อน
3. สนุกสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา
4. ผู้นำสนใจเอาใจจริงเอาใจ/ดูเหนียวหน่าย

ประสาท อิศรปริดา (2547 : 310) มีความเห็นว่าทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่ง จะต้องการอีกอย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่ายที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงานตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นได้เป็นอันดับแรก

4. ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางใดทางหนึ่ง

สมยศ นาวิการ (2544 : 155) ได้กล่าวถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจึงในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน หรือการปฏิบัติงานนั้นมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะคือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการ ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงบรรยากาศและสถานที่รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงาน

ย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัล หรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียน ที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถได้ดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลการตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครองหรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

3. การสร้างความพึงพอใจในบทเรียน

ความพึงพอใจมีประโยชน์ในด้านการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เพราะหากผู้เรียนมีความพึงพอใจจะมีความสนใจ และตั้งใจที่จะร่วมกิจกรรม การเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ

สมัยศ นาวิกาน (2544 : 119) ได้กล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก หรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ ในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติ การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุจุดประสงค์ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องความยุติธรรมของผลตอบแทนจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ตอบแทนหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดกับตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้ เช่น การได้ยื่นคำชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครองหรือแม่แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ

4. การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

สาโรจน์ ไชยสมบัติ (2546 : 39) เสนอถึงวิธีวัดความพึงพอใจว่า การวัดความพึงพอใจ อาจกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจหมายถึงความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่ให้บริการ ระยะเวลาในการให้บริการ

2. สังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ โดยวิธีสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะขอรับบริการ และหลังจากการได้รับบริการแล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับ

บริการ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจโดยวิธีนี้ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการได้ถูกต้อง

3. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งในการที่จะได้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ เป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธีการที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

เสนาะ ดิยาวี (2546 : 15) สรุปว่า การวัดความพึงพอใจมี 3 แบบ คือ

1. วัดจากการทดลอง โดยอาศัยหลักจิตวิทยาเข้าช่วย เพื่อวัดท่าทีของบุคคลจากการแสดงกิริยา ความคิดเห็นและการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของบุคคล
2. วัดจากบุคลิกลักษณะบางประการที่มีอยู่ในตัวบุคคลและจากผลงาน
3. วัดจากจิตใจ อารมณ์ และปฏิกริยาของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอม

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ

บริบทโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์

โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโรงเรียนในสังกัดเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ตั้ง 53 หมู่ที่ 4 เทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อตั้งโรงเรียนขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 จนถึงปัจจุบันปีการศึกษา 2557 มีนักเรียนทั้งสิ้น 316 คน จัดการเรียนการสอนเป็นระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษา ปัจจุบันจัดการเรียนการสอนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1. คำขวัญของโรงเรียน

โรงเรียนนำอยู่ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม สานสัมพันธ์ชุมชน

2. วิสัยทัศน์ของโรงเรียน

มุ่งการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการจัดการศึกษาตลอดชีวิต

3. พันธกิจ

3.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งของคณะกรรมการสถานศึกษา

3.2 จัดการเรียนรู้การสอนที่มีความหลากหลายโปรแกรมตามความต้องการของผู้เรียน แต่ละคน มุ่งสู่ความเป็นเลิศตามอัจฉริยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

3.3 จัดการฝึกอบรมตามความต้องการของเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น มุ่งสู่ความเป็นเลิศตามอัจฉริยภาพของแต่ละคน จนสามารถนำทรัพยากรหรือวัตถุดิบในท้องถิ่นมาประกอบอาชีพได้

3.4 จัดหาแหล่งเรียนรู้ตามความต้องการของเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่นมุ่งสู่ความเป็นเลิศตามอัจฉริยภาพของของแต่ละคน จนสามารถนำทรัพยากรหรือวัตถุดิบในท้องถิ่นมาประกอบอาชีพได้

4. จำนวนห้องเรียน

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนอาคารเรียน

ลำดับที่	จำนวน					
	ชื่ออาคาร	ประเภทอาคาร	จำนวนห้องเรียน			
			ห้องเรียน	ห้องพิเศษ	รวม	ปีงบประมาณ
1	สน.ศท.8	อาคารเรียนเด็กเล็ก	7	2	9	2552
2	อาคาร 1	อาคาร คสล.ชั้นเดียว	3	2	5	2550

5. ข้าราชการครู/ลูกจ้างประจำ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนครู อาจารย์/บุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามอันดับ และเพศ
โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557

ประเภทบุคลากร	จำนวน		รวม
	ชาย	หญิง	
คศ.1	-	3	3
คศ.2	-	1	1
คศ.3	-	-	-
คศ.4	-	-	-
คศ.5	-	-	-
ครูผู้ช่วย	2	5	7
รวม	2	9	11

6. จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2557

จำนวนนักเรียนโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557 ปรากฏดัง
ตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนนักเรียนโรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557

ระดับชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
อนุบาล 1	1	13	17	30	
อนุบาล 2	1	32	31	63	
อนุบาล 3	1	26	20	46	
รวม	3	71	68	139	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	1	11	17	28	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	2	28	25	53	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	1	22	21	43	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	1	16	11	27	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	1	12	14	26	

ระดับชั้น	จำนวน ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
		ชาย	หญิง	รวม	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	1	0	0	0	
รวม	7	89	88	177	
รวมทั้งสิ้น	10	160	156	316	

7. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้น ป.2 (O-NET)

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้น ป.2 (O-NET) โรงเรียนเทศบาล
ตำบลนาโพธิ์ ปีการศึกษา 2557

กลุ่มสาระวิชา	ปีการศึกษา			หมายเหตุ
	2555	2556	+ เพิ่ม, - ลด	
ภาษาไทย	39.44	42.17	+2.73	
สังคมศึกษา	42.00	34.58	-7.42	
ภาษาอังกฤษ	27.01	24.79	-2.22	
คณิตศาสตร์	30.56	33.75	+3.19	
วิทยาศาสตร์	34.35	31.92	-2.43	
สุขศึกษา พลศึกษา	48.89	58.50	+9.61	
ศิลปะ	48.61	41.67	-6.94	
การงานอาชีพฯ	48.78	52.00	+3.22	

8. สภาพชุมชนโดยรวม

สภาพชุมชนโดยรอบโรงเรียนมีลักษณะความเป็นอยู่แบบสังคมเครือญาติ ประชากร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ชุมชนมีผู้นำชุมชน และกลุ่มองค์กรต่างๆ ที่มีความรู้ความสามารถ และมีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และสามารถปกครองท้องถิ่นได้อย่างสงบสุข นอกจากนี้ยังสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดความขัดแย้งในชุมชนได้อย่างสันติ ประชาชนในชุมชนมีความสามัคคีให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนเป็นอย่างดี

9. สภาพการจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ จัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการจัดการเรียนรู้ และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านหนองคูขาด เป็นผู้ประสานงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตร ผู้การปฏิบัติ เนื่องจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการ เรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนา เด็กและเยาวชน

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนสาระภาษาไทย พบว่า ในปีการศึกษา 2555 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ พบว่า นักเรียนอ่านและเขียนคำ ที่เป็นคำควบกล้ำไม่ได้ถึงร้อยละ 40 สาเหตุที่พบคือ เขียนประสมสระผิด ใช้ตัวควบกล้ำผิด เนื่องจากไม่เข้าใจว่า ตัวควบกล้ำมี 2 ตัว ไม้รู้จะใช้อักษรตัวไหนเป็นตัวผสมคำ จะออกเสียงตัว หน้าหรือตัวหลัง นอกจากนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยต่ำ เนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนหนังสือไม่ถูก สาเหตุ มาจากตัวนักเรียนเองส่วนหนึ่งและมาจากครูผู้สอนอีกส่วนหนึ่ง สาเหตุจากตัวนักเรียน คือ นักเรียนมีความสับสนทางด้านภาษาไทยเพราะอิทธิพลของการใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ทำให้อ่านและเขียนภาษาไทยผิดอยู่เสมอ ส่วนสาเหตุที่มาจากครูผู้สอน คือ ครูส่วนใหญ่ขาด ความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ได้ผลดี ขาดการผลิตอุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับเนื้อหา ขาดเทคนิคกระบวนการและรูปแบบที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะที่ เหมาะสมและน่าสนใจ อีกทั้งเด็กยังไม่ได้รับการฝึกสะกดคำอย่างถูกวิธี ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน เรียนภาษาไทยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังเช่นในการสอนอ่านและเขียนสะกดคำนั้น เมื่อนักเรียน ทำผิด ครูก็จะแก้คำผิดหลาย ๆ ครั้ง โดยครูคิดว่าการแก้คำผิดซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง คือ การเรียนรู้ ครูมักจะเน้นการสอนให้อ่านคำหรือเนื้อหาให้จบ โดยไม่เข้าใจความหมายและวิธีการนำไปใช้ ทั้งนี้เพราะเขาไม่สามารถอ่านสะกดคำและเขียนได้ถูกต้องตามเจตนาของเขาได้ ปัญหานี้จึงเป็น ปัญหาสำคัญมากที่ผู้วิจัยจะได้ทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านและเขียน คำควบกล้ำตั้งแต่ ระดับประถมศึกษา เพื่อให้ นักเรียน ได้รู้หลักในการอ่านและเขียน คำควบกล้ำและนำคำพื้นฐาน ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้ (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์.

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

อินทิรา ศรีสว่าง (2549 : 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่ม โรงเรียนพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 85.55/88.61 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด

วงศ์เดือน เป็ดทอง (2550 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะมีความรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพัตรา วงศ์จระกิง (2550 : 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด จำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.79/83.53 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้แบบเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรรมเดช ทองกอง (2551 : 103) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ (บ่อใหญ่เรืองศิลป์) สำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.64/86.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการ อ่าน และการเขียนคำควบกล้ำโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ปิยธิดา แอบเนียม (2552 : 57-58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แผนกสองภาษา โรงเรียน คริสต์ธรรมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนของนักเรียนแบบฝึกทักษะที่ 1-3 มีประสิทธิภาพที่ 87.13/86.67 และ 90.13/90.00 และ 87.68/92.33 ส่วนแบบฝึกทักษะทักษะที่ 4-6 มีประสิทธิภาพที่ 87.20/83.33 และ 90.67/90.00 และ 89.80/89.67 ทั้งนี้ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะทุกฉบับมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลัง พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3) ผลการเปรียบเทียบของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

เบญจมาศ พลกำแหง (2553 : 51-52) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 88.82/90.11 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำอยู่ในระดับมากที่สุด

อคอุลย์ มุลละชาติ (2553 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิคุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ มีค่าเป็น 85.48/84.29 นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 85.48 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตัวแรก ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.7215 ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มคิดเป็นร้อยละ 72.15 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

อัมรา พันธุ์สุดน้อย (2555 : 88-89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1/2554 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายฝึกทักษะ จำนวน 6 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.11 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.81 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว มีดัชนีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.11/84.81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. การศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7363 แสดงว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 73.63
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึก เท่ากับ 25.44 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 12.72 เป็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จूरिพร สุขเกษม (2556 : 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม การเขียน คำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.77/83.33

2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.7113 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.13

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สมปอง เต็มทอง (2556 : 73) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการ อ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.17/90.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการ เขียนคำควบกล้ำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Chen (2004 : 57-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศในวิทยาลัยแห่งหนึ่งใน ได้หวน ความมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ความ ร่วมมือในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มหนึ่งใน

วิทยาลัยในไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน เข้าร่วมการศึกษาวิจัยเชิงกึ่งทดลองเป็นเวลา 3 เดือน โดยใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือ 2 แบบคือแบบ Jigsaw และแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมในเกณฑ์การอ่าน TOEIC ($P < .01$) และในคะแนนรวม ($P < .05$) ผู้ชายในกลุ่มทดลองทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม ($P < .05$) สังคมได้หวัดส่งเสริมการแข่งขันในกลุ่มผู้ชายมากกว่ากลุ่มผู้หญิงในการวิจัยครั้งนี้ผู้ชายทำคะแนนได้ดีกว่าในโครงสร้างแบบให้ความร่วมมือ

Beck-Jone (2004 : 2378-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบผลการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกับนักเรียน จำนวน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 สมาชิกไม่มีภาระหน้าที่ใด ๆ ในกลุ่ม กลุ่มที่ 2 สมาชิกมีการแบ่งหน้าที่ กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน และกลุ่มที่ 3 มีการแบ่งหน้าที่ กำหนดบทบาทสมาชิกมีการจดบันทึก และได้รับคำแนะนำในระหว่างกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองมีทั้งหมด 174 คน ได้มาโดยการสุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มที่ 2 สมาชิกมีการแบ่งหน้าที่ กำหนดบทบาทชัดเจน ได้ผลดีกับนักเรียนในเรื่องการฝึกคิด การใช้สติปัญญาด้วยตนเอง กลุ่มที่ 3 ที่มีการแบ่งหน้าที่มีการจดบันทึก และได้รับคำแนะนำ ได้ผลดีที่สุดในการได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจ เพราะระหว่างการทำกิจกรรมมีการจดบันทึกและได้รับความรู้สอดแทรกตลอดเวลาในช่วงกิจกรรม

Ramsay (2006 : 103) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการรวมกันเป็นกลุ่มผู้เรียนทางสังคม ที่มีต่อผลงานการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิธีการศึกษาใช้หัวข้อที่ใกล้เคียงกับมุมมองที่สำคัญ 2 มุมมองคือ การสังเกตและการสังเกตภาพแบบตรงไปตรงมาจากผู้เรียน ซึ่งสร้างแหล่งข้อมูลให้มุมมองเบื้องต้น ในด้านที่ศึกษา จากที่ขณะนี้ที่ให้ข้อมูลได้ประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์การจัดกลุ่มจำเพาะขึ้น สำหรับกลุ่มผู้เรียนภายหลังทำการสำรวจ ได้พิจารณาผลกระทบของกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดขึ้นที่มีต่อคุณภาพและปริมาณของการเรียนรู้ ที่สังเกตได้ภายในชั้นเรียนในการศึกษาใช้การจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดย พิจารณาความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้เรียนซึ่งได้จากการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสังคมที่ผู้เรียนตอบ แล้วสรุปรายละเอียดโดยใช้ตารางการวัดทางสังคม และเครื่องมือ โซซิโอแกรม ผลการศึกษาพบตามสมมุติฐานว่า พลวัตของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นที่ยอมรับและพิจารณาเห็นว่าเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ด้านที่จะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้เรียนแต่ละคนเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม

Adkinson (2008 : 146) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบให้ความร่วมมือ (Cooperative Learning) มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และทัศนคติของเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายที่มีต่อทักษะการเปลี่ยนแปลง ด้านคณิตศาสตร์ในห้องเรียนเพศเดียวและห้องเรียนรวมเพศหรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิธีการสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนรู้เป็นรายบุคคลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 4 และ เกรด 5 ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้วิธีสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการใช้วิธีการสอนเป็นรายบุคคลตามปกติ และมีทัศนคติ ตลอดจน ปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูผู้สอนและกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาที่ได้เรียนรู้

Hines (2008 : 347) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การตรวจสอบการใช้การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือของครูกับนักเรียนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อพิจารณาหายุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือที่ครูใช้และวิธี ใช้ยุทธศาสตร์เหล่านี้ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ กลุ่มตัวอย่าง คือเขต การศึกษาแห่งหนึ่งในรัฐเทนเนสซีที่โรงเรียนมัธยมต้นกับครูวิชาสังคมศึกษาเกรด 7 จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสอบถามตรวจสอบการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือ 8 ยุทธศาสตร์ การใช้ยุทธศาสตร์การสอนแบบ ให้ความร่วมมือโดยรวมของครูมีบ่อยละ ยุทธศาสตร์เหล่านี้ครอบคลุมการนำเสนอ คือ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอนแบบ ให้ความร่วมมือที่ครูใช้ คือ STAD และการเรียนร่วมกัน (Learning Together) ผลการวิจัยพบว่า การที่จะ ได้รับประสิทธิภาพสูงสุดของยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือครูต้องรู้ว่าบทบาทของ เขา คือ อะไร และรู้ขั้นตอนการใช้ยุทธศาสตร์การเรียนแบบ ให้ความร่วมมือ

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบล้ำสามารถ สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบล้ำให้มีประสิทธิภาพนั้น เกิด จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนและรูปแบบหรือ กิจกรรมที่นำมาประกอบการเรียน ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ได้ดีวิธีหนึ่งคือ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และแบบฝึก เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สามารถ พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบล้ำ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะในการ อ่าน และการเขียน ทำให้นักเรียนสามารถ อ่าน ได้ถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจหลักเกณฑ์การเขียนทาง ภาษาได้เป็นอย่างดี และทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนดีขึ้น มีความรับผิดชอบและ ช่วยเหลือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD และใช้สื่อประกอบ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ เพื่อนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1 ดังนี้

ตัวแปรต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ความพึงพอใจของนักเรียน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คน และ 2/2 จำนวน 25 คน รวม 53 คน โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 28 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน ได้แก่

แผนที่ 1 การอ่านและการเขียนที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

แผนที่ 2 การอ่านและการเขียนที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ

แผนที่ 3 การอ่านและการเขียนที่มี คร คล คว ควบกล้ำ

แผนที่ 4 การอ่านและการเขียนที่มี ตร ควบกล้ำ

แผนที่ 5 การอ่านและการเขียนที่มี พร ปล ควบกล้ำ

แผนที่ 6 การอ่านและการเขียนที่มี พร พล ควบกล้ำ

แผนที่ 7 การอ่านและการเขียนที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ

แผนที่ 8 การอ่านและการเขียนที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ

2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ข้อสอบแบบเติมคำ จำนวน 5 ข้อ

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือแต่ละประเภทเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อทราบแนวทางในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาเทคนิควิธีสอน ขั้นตอนการสอนจากตำรา ขั้นตอนการสอนจากตำรา ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ และขอคำแนะนำจากผู้รู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ จากเอกสารที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 8 แผน

1.4 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหาสาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียนและ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา โดยการทำความเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 มาประกอบในการทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ

1.5 ศึกษารูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยศึกษารายละเอียดเลือกรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนที่ 1 การอ่านและการเขียนที่มี กร กล กว ควบกล้ำ จำนวน 2

ชั่วโมง

แผนที่ 2 การอ่านและการเขียนที่มี ขร ชล ชว ควบกล้ำ จำนวน 2

ชั่วโมง

แผนที่ 3 การอ่านและการเขียนที่มี คร คล คว ควบกกล้า จำนวน 2

ชั่วโมง

แผนที่ 4 การอ่านและการเขียนที่มี ตร ควบกกล้า จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนที่ 5 การอ่านและการเขียนที่มี พร ปล ควบกกล้า จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนที่ 6 การอ่านและการเขียนที่มี พร พล ควบกกล้า จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนที่ 7 การอ่านและการเขียนที่มี จร สร ชร ควบกกล้า จำนวน 2

ชั่วโมง

แผนที่ 8 การอ่านและการเขียนที่มี ทร ศรี ควบกกล้า จำนวน 2 ชั่วโมง

รวม 16 ชั่วโมง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมของ กิจกรรมและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 ดร.สมปอง ศรีกัลยา วุฒิกการศึกษา ศษ.ด. (ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง อาจารย์คณะครุศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.7.2 ผศ.ดร.สรุกันต์ จักร วุฒิกการศึกษา ศษ.ด. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง อาจารย์คณะครุศาสตร์ สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย

1.7.3 นายวิเศษ แป้วไธสง วุฒิกการศึกษา กศ.ม. (การศึกษามหาบัณฑิต) ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การการศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

1.7.4 นางเพ็ญแข แสงงาม วุฒิกการศึกษา กศ.ม. (บริหารการศึกษา) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

1.7.5 นางปราณี วรรณปะภา วุฒิกการศึกษา กศ.ม. (การศึกษา มหาบัณฑิต) ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญสถิติและการวิจัย

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม ที่มีค่าความเหมาะสม ตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งซึ่งเกณฑ์ในการให้ค่าความเหมาะสมตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2554 : 98) 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 4.51 -5.00 คะแนน
เหมาะสมมาก	มีค่าเท่ากับ 3.51 -4.50 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 2.51 -3.50 คะแนน
เหมาะสมน้อย	มีค่าเท่ากับ 1.51 -2.50 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1.00 -1.50 คะแนน

โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ที่จะนำมาใช้ในการวิจัยต่อไป ซึ่งผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 (ดังภาคผนวก ง หน้า 149 - 150)

1.9 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ผู้วิจัยดำเนินการตามมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา เรื่อง คำควบกล้ำ

2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.3 กำหนดคำในการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วย ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 10 คำที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ชุดที่	เนื้อหา	คำที่ใช้	จำนวนคำ
1	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ	กว้างขวาง กลมเกลียว กลัว เกรี้ยวกราด แกว่งไกว กล้วยไม้ เกรง เกรียงไกร	8
2	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ	ขวัญใจ ข้างขวา แขนง ขวนขวาย ขลุ่ย โขลก ขรัว ขรุขระ ขริม ขวกไขว่	10
3	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี มี คร คล คว ควบกล้ำ	คล่องแคล่ว เครื่องครัด คั่นคว่ำ ครบครัน ครอบคร้ว เคว้งคว้าง ครั้นเครง ครึกโครม คลุ้มครั่ง ไขว่คว่ำ	10
4	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ตร ควบกล้ำ	ตระเตรียม ตรวจตรา ไตร่ตรอง เตร ตรง ตรัส ตรากตรำ ตรวจ ตรึกตรอง	9
5	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ปร ปล ควบกล้ำ	ปลายปลี้ม ปลี้มจิต เปลือก ปลาหู ปลอดโปรง เปรียบ เปรย ปรีक्षा ปรบมือ	8
6	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร พล ควบกล้ำ	พร้อมพร้ง น้ำพริก มะพร้าว ค่างพร้อย เพลิดเพลิน แพรว พราว ใบชะพลู พลับพลึง พร้อมเพียง เพลงน้อย	10
7	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ	สร้างเสริม ดอกสร้อย ไชรี สรรเสริญ จริง เส้าสร้อย สรวด สรง ประเสริฐ	9
8	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ทร ศร ควบกล้ำ	บ่อทราย ทรวดทรง ทรามวย พุทรา ทราบ ต้นไทร เส้า โศกเส้า อินทรีย์ เศรษฐี	10

2.4 สร้างแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ซึ่งประกอบด้วย กำหนด แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียน จำนวน 8 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ

ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนที่มี คร คล คว ควบกล้ำ

ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนที่มี ตร ควบกล้ำ

ชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนที่มี พร ปล ควบกล้ำ

ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนที่มี พร พล ควบกล้ำ

ชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ

ชุดที่ 8 การอ่านและการเขียนที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ

2.5 นำแบบฝึกทักษะ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ด้านสื่อวัฒนธรรม และด้านการวัดผลประเมินผล พิจารณา ความยากง่าย ความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบของแบบฝึกทักษะ ทั้ง 8 ชุด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นชุด เดียวกับ ข้อ 1.7 เพื่อระบุนความเหมาะสม ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2554 : 98)

เหมาะสมมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 4.51 -5.00 คะแนน

เหมาะสมมาก มีค่าเท่ากับ 3.51 -4.50 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง มีค่าเท่ากับ 2.51 -3.50 คะแนน

เหมาะสมน้อย มีค่าเท่ากับ 1.51 -2.50 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 1.00 -1.50 คะแนน

โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งผลการประเมินความเหมาะสมของ แบบประเมินแบบฝึกทักษะเท่ากับ 4.91 (ภาคผนวก ข หน้า 163 – 164)

2.7 นำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ที่ได้ค่าความเหมาะสม แล้วจึงนำไปประกอบกับ แผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพขั้นต้น ดังนี้

3.1 ศึกษาเทคนิควิธีสร้างแบบทดสอบที่ดี และวิธีคิดวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือ วัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 73-155) จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ แบบทดสอบของ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56-74)

3.2 ศึกษารายละเอียด เนื้อหาสาระ เรื่อง คำควบกล้ำ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเลือกคำที่ใช้ในการออกแบบทดสอบ ตามตารางที่ 10

3.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการออก ข้อสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนด ข้อสอบและกำหนดขั้นตอนในการวัดผล ตามรายละเอียดตาม ตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

จุดประสงค์การเรียนรู้	ออกข้อสอบ	ใช้จริง
1.สามารถบอกความหมายและจำแนกประเภทของ คำควบกล้ำ	2	2
2.สามารถอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว	2	2
3.สามารถอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว	2	2
4.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ขร ชล ขว ได้ถูกต้อง	2	2
5.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร พล ได้ถูกต้อง	2	1
6.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จร สร ชร ได้ถูกต้อง	2	2
7.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ จร สร ชร ได้ถูกต้อง (ต่อ)	2	1
8.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ทร ศรี ได้ถูกต้อง	2	2
9.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล ได้ถูกต้อง	2	2
9.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ตร ได้ถูกต้อง	2	2
10.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำ คร คล คว ได้ ถูกต้อง	2	2
11. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ได้ถูกต้อง	8	5
รวม	30	25

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและเขียนคำควบกล้ำตามที่กำหนดใน ตารางข้อสอบ โดยสร้างเป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 22 ข้อ และแบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 8 ข้อ รวม 30 ข้อ (ต้องการใช้จริง 25 ข้อ) แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดผลประเมินผล

ประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร (Item Objective Congruence : IOC) (ไพศาล วรรค้ำ. 2552 : 152) โดยคัดเลือกข้อสอบ ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6 - 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ใช้ได้ ปรากฏว่ามีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ คือ ข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบเติม คำในช่องว่าง จำนวน 5 ข้อ รวม 25 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 (ภาคผนวก ค หน้า 171 – 172)

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วมาตรวจให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน นำผลประเมินมาหาค่าความยาก (p) และการหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) (ไพศาล วรรค้ำ. 2552 : 296) คัดเลือกไว้ 25 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่นใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 94) ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากปรากฏว่าได้ค่า ความยาก (p) มีค่าระหว่าง 0.30 – 0.76 ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.39 – 0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 (ภาคผนวก ค หน้า 173)

3.7 จัดพิมพ์ข้อสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบจริงต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ ใช้อ้างอิง 10 ข้อ หาค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามคุณลักษณะโดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และแนวคิดการวัดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้

4.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผล

4.3 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 74-80) จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมิน

- 4.51 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

4.4 นำเสนอแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาตรวจสอบ หาข้อบกพร่อง พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถาม กับนิยามศัพท์เฉพาะ (IC : Index of Item Objective Congruence)) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่

ระบุ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่

ระบุ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่

ระบุ

วิเคราะห์หาค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามคุณลักษณะ โดยเลือกค่า IC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 เป็นค่าที่ยอมรับได้

ผลการประเมินปรากฏว่าได้ค่า IC ระหว่าง 0.80 - 1.00 จำนวน 10 ข้อ

(ภาคผนวก ง หน้า 177)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีก

ครั้ง

4.6 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและ
หลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) (สุรวาท ทองบุญ, 2550 : 55) โดยมีลักษณะ
การทดลองดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน (One
Group Pretest Posttest Design)

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T_1	X	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้แบบแผนการทดลอง

T_1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง Pretest

X แทน การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ

T_2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง Posttest

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล ตำบลนาโพธิ์ สังกัดเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มการศึกษา ห้องที่ 14 จำนวน 28 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557
2. กำหนดวัน เวลา และเนื้อหา ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองระหว่าง เดือน กรกฎาคม ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2557 ซึ่งมีรายละเอียดดำเนินการทดลอง ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงระยะเวลาในการทดลอง

วัน/เดือน/ปี	ระยะเวลา	กิจกรรม	เวลา (ชม.)
มกราคม 58	8.45 -9.30	ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักเรียนรับทราบ และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pretest)	1
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนที่มี กร กถ กว ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนที่มี ขร ชล ขว ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนที่มี คร คล คว ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนที่มี ตร ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนที่มี พร พล ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนที่มี จร สร ชร ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนที่มี ทร ศรี ควบกกล้า	2
มกราคม 58	9.30-11.30	ทดสอบหลังเรียน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ	2

หมายเหตุ ที่ผู้วิจัยแสดงระยะเวลาในการทดลองต่อเนื่องกันเพราะขึ้นอยู่กับกรอบระยะเวลา และโรงเรียนได้กำหนดให้ สอนกลุ่มสาระภาษาไทยทุกวัน

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 25 ข้อเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อและแบบเติมคำ 5 ข้อ

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแผนการเรียนรู้ ใช้เวลาสอนทั้งหมด 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน) ในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย เมื่อเรียนจบและแผน

5. หลังจากสอนชั่วโมงที่ 16 แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ จำนวน 25 ข้อ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80/80 โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 103)
2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (E.I. : The effectiveness index) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของกูดแมน เฟรชเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher & Schnider) (เพชฌัญญู กิจระการ. 2548 : 31)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t -test (Dependent Samples)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 103 -106) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 104)

สูตร
$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 123)

สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตร ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N(\sum x^2) - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะที่วัด (Item-Objective Congruence Index) โดยใช้วิธีของ โรวินELLI (Rovinelli) และ แฮมเบิลตัน (R.K.Hambleton) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ. 2552 : 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์หรือระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน โดยใช้วิธีของเบรนแนน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 105)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูกต้อง
	N ₁	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยการใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 112)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r _{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	X _i	แทน	คะแนนสอบของแต่ละคน
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน
	c	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์

2.4 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 97)

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูกต้องทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพนวัตกรรม

3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรคำนวณหาค่า E₁/E₂ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 101)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะและแบบสอบ ทดสอบหลังเรียนทุกเรื่องรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดการเรียนรู้ (E.I. : The Effectiveness

Index) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของ
กู๊ดแมนเฟรชเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher & Schmider) (บุญชม ศรีสะอาด. 2554
: 134)

$$E. I. = \frac{(\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน})}{(\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples (สุรวัต ทองบุ, 2550 : 129)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	df		= n - 1

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย/ ค่าเฉลี่ย
%	แทน	ค่าร้อยละ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 80/80 ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	ก่อนเรียน (30)	คะแนนจากแบบฝึกทักษะที่วางแผนการจัดการเรียนรู้										หลังเรียน (30)		
		แผนที่ 1 (10)	แผนที่ 2 (10)	แผนที่ 3 (10)	แผนที่ 4 (10)	แผนที่ 5 (10)	แผนที่ 6 (10)	แผนที่ 7 (10)	แผนที่ 8 (10)	รวม (80)				
1	11	10	8	8	10	9	10	10	8	8	8	8	71	27
2	10	9	9	8	8	10	9	9	10	10	10	10	73	20
3	9	8	10	9	8	8	8	8	8	8	8	8	67	23
4	11	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	62	20
5	5	8	6	7	8	8	8	8	8	8	8	10	63	24
6	3	7	8	9	10	10	8	8	8	8	8	8	68	27
7	10	8	10	8	8	10	10	10	10	10	9	7	70	28
8	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	64	22
9	6	8	8	9	7	10	7	10	7	8	8	10	67	24
10	10	10	8	9	8	10	10	10	10	10	7	10	72	25
11	9	10	8	8	10	8	10	8	10	10	8	8	70	27

คนที่	ก่อนเรียน (30)	คะแนนจากแบบฝึกทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้										หลังเรียน (30)		
		แผนที่ 1 (10)	แผนที่ 2 (10)	แผนที่ 3 (10)	แผนที่ 4 (10)	แผนที่ 5 (10)	แผนที่ 6 (10)	แผนที่ 7 (10)	แผนที่ 8 (10)	รวม (80)				
12	11	10	10	8	8	7	8	8	9	8	8	8	68	24
13	8	8	10	8	8	8	8	8	8	8	8	10	68	21
14	6	7	8	8	8	8	8	8	8	8	8	10	65	22
15	7	8	6	10	7	7	10	7	8	8	8	10	64	22
16	10	7	8	9	7	7	9	9	9	9	9	8	66	20
17	7	6	9	8	7	7	8	7	9	7	7	7	60	27
18	8	7	9	8	8	8	8	8	7	8	8	9	64	25
19	9	7	8	7	8	8	7	8	8	8	8	8	62	21
20	4	9	9	9	8	8	9	7	8	8	8	7	65	24
21	10	8	8	7	9	9	7	9	8	8	9	7	65	21
22	9	8	7	7	9	9	7	7	9	9	9	8	64	22

คนที่	ก่อนเรียน (30)	คะแนนจากแบบฝึกทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้										หลังเรียน (30)		
		แผนที่ 1 (10)	แผนที่ 2 (10)	แผนที่ 3 (10)	แผนที่ 4 (10)	แผนที่ 5 (10)	แผนที่ 6 (10)	แผนที่ 7 (10)	แผนที่ 8 (10)	รวม (80)				
23	10	9	8	8	8	7	7	7	7	9	9	7	63	28
24	7	8	8	8	7	7	7	7	7	8	8	7	60	24
25	5	9	7	8	8	9	9	9	9	9	9	9	68	26
26	10	9	9	8	9	7	7	8	8	8	8	7	65	28
27	7	8	7	9	7	9	7	9	7	9	9	8	64	25
28	4	8	7	9	10	7	10	7	9	9	9	6	65	26
รวม	223	229	229	228	231	230	234	232	230	232	230	230	1843	673
\bar{X}	7.96	8.18	8.18	8.14	8.25	8.21	8.36	8.29	8.21	8.29	8.21	8.21	65.82	24.04
S.D.	2.33	1.06	1.09	0.65	1.00	1.10	0.95	0.66	1.23	0.66	1.23	1.23	3.37	2.63
%	26.55	81.79	81.79	81.43	82.50	82.14	83.57	82.86	82.14	82.86	82.14	82.14	82.28	80.12

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน เท่ากับ 7.96 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.55 คะแนนทดสอบระหว่างเรียนที่ได้จากการ ทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เท่ากับ 65.82 คิดเป็นร้อยละ 82.28 และ นักเรียนได้คะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 24.04 คิดเป็นร้อยละ 80.12

ตารางที่ 15 ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	80	65.82	3.37	82.28
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	40	24.04	2.63	80.12
ประสิทธิภาพของ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 82.28/80.12				

จากตารางที่ 15 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนที่ได้จากคะแนนทดสอบระหว่างเรียน ที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เท่ากับ 65.82 คิดเป็นร้อยละ 82.28 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.28 และนักเรียนได้คะแนนรวมเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน 24.04 คิดเป็นร้อยละ 80.12 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 80.12 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 82.28/80.12 เป็นไปตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำมาทำการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเต็ม		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
28	840	223	673	0.7293

จากตารางที่ 16 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7293 หรือร้อยละ 72.93

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบผู้เรียนก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทำการทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน ผลการวิเคราะห์ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	sig
คะแนนทดสอบก่อนเรียน	28	30	7.96	2.33	22.44	0.00**
คะแนนทดสอบหลังเรียน	28	30	24.04	2.63		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 17 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปรากฏดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	นักเรียนเรียนเรื่องคำควบกล้ำสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	4.00	0.67	มาก
2.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนทำให้นักเรียน กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	4.14	0.76	มาก
3.	นักเรียนพอใจในบทบาทของกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบ ร่วมกัน	4.07	0.81	มาก
4.	นักเรียนพอใจที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ	4.11	0.50	มาก
5.	การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	4.00	0.54	มาก
6.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้เรียน ด้วยกิจกรรมกลุ่ม ร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบการอ่านและการเขียนคำ ควบกล้ำ	4.21	0.69	มาก
7.	นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ช่วยเหลือกัน	3.93	0.66	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
8.	การทดสอบย่อยหลังเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้	4.00	0.54	มาก
9.	นักเรียนได้ใช้คะแนนในกลุ่มมาประเมินกับกลุ่มอื่น ๆ	4.07	0.66	มาก
10.	นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงานและทราบคะแนนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.00	0.61	มาก
รวม		4.05	0.64	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบเกมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 10 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้เรียน ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบการอ่านและการเขียนคำควบล้ำ ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.69) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.76) และนักเรียนได้ใช้คะแนนในกลุ่มมาประเมินกับกลุ่มอื่น ๆ ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.66)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เท่ากับ 82.28/80.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะเท่ากับ 0.7293 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.93
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.05, S.D.=0.64)

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญสำหรับนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 82.28/80.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ เพราะผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานกับการเรียนทุกกลุ่มมีการทำงานที่เป็นระบบตามขั้นตอนของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) การนำเสนอผลงานดีขึ้นเป็นอย่างมาก การทำแบบฝึกทักษะนั้น นักเรียนได้ร่วมกันคิดร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยความ นักเรียนที่เก่งและปานกลาง คอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อนในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำมากขึ้น นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปบทเรียนได้ถูกต้อง ปรากฏจากคะแนนการทำแบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 82.28 และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน ตามวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อันได้เขียนตามวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) และหาคุณภาพอย่างถูกต้อง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD นี้ นักเรียนจะเรียนรู้เป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน เรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือกัน วางแผนการทำงานร่วมกัน ร่วมกันคิด มีความตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม และจะปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่มให้ดีที่สุด ทำให้ การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนเป็นไปด้วยความราบรื่น ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มผู้เรียนจะมีสมาชิกความสามารถทางการเรียน ทุกคนในกลุ่มได้ฝึกการทำงานเรียนรู้ร่วมกันและรับผิดชอบตนเองจนช่วยทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับแนวคิดของสวีย์ทซ์ มูลค้ำ และอรัทัย มูลค้ำ (2546 : 171) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นการทำงานเป็นทีมหรือกลุ่มผู้สอนจัดผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันจัดให้คละกันและชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ถ้าจะต้องช่วยและร่วมกันเรียนรู้เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม ผลการวิจัย สอดคล้องกับการวิจัยของอินทิรา ศรีสว่าง (2549 : 97), วงศ์เดือน เป็ดทอง (2550 : 74), สุพัตรา วงศ์จิระกิจ (2550 : 71), อรรถเดช ทองกอง (2551 : 103), เบญจมาศ พลคำแหง (2553 : 51-52), อุดลย์ มูลทะชาติ (2553 : 76), จุฬิพร สุขเกษม (2556 : 107), อัมรา พันธุ์สุคน้อย (2555 : 88-89) และสมปอง เต็มทอง (2556 : 73) ได้สรุปว่าการ

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.17/90.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดย ได้ศึกษาหลักสูตรคู่มือครูและแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย มีการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การพัฒนาสื่อการเรียนที่เหมาะสม แนวการวัดผลประเมินผลและแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้าง ขึ้น ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระและผู้เชี่ยวชาญจนมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์ มี คุณภาพและสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการทำงานกลุ่ม มีการศึกษาค้นคว้าร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นการ ส่งเสริมการทำงานกลุ่ม สร้างความสามัคคีในกลุ่ม การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันซึ่งกันและกัน รวมทั้งการให้ กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ ความสำเร็จของกลุ่ม การที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันตัดสินใจ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันในการแก้ปัญหาเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนเก่ง ดี มี ความสุข วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 17-34) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้ เรียนรู้ร่วมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มทั้ง โดยการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของ ตนเองเท่านั้น หากแต่ต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง และแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพ โดยศึกษารายละเอียดหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาตรฐานการ เรียนรู้ ตัวชี้วัด ทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์หลักสูตร

สร้างแบบทดสอบ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผ่านการทดลองใช้ของแบบทดสอบหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จึงทำให้แบบทดสอบและแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียม สุนทรโรจน์ (2549 : 111) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น และได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่อง คำควมกล้า โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7293 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 72.93 เนื่องจากนักเรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันจะคอยช่วยเหลือกัน เป็นการฝึกทักษะการทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกัน ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่ม สมาชิกต่างได้รับความสำเร็จร่วมกัน ครูเป็นเพียงผู้แนะนำให้คำปรึกษาเท่านั้น การเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม ซึ่งถือว่ามีผลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากผลการวิจัยจะเห็นว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ทำให้พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูจะสามารถอธิบายให้เพื่อนฟัง ทำให้เพื่อนเข้าใจคำสอนของครูได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งทำให้นักเรียนเก่งเข้าใจเนื้อหาของบทเรียนได้อย่างลึกซึ้ง และสมาชิกทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามอย่างเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวไม่ได้ องค์กรกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ได้ผลก็ต่อเมื่อมีการเตรียมสภาพห้องเรียนและจัดบรรยากาศในการเรียนเป็นอย่างดี เพื่อเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามในการเรียนให้มากขึ้น เช่น การชมเชยการให้รางวัลนักเรียนและกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ประกาศผลเพื่อให้นักเรียนทราบผลคะแนน โดยทันทีซึ่งมีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของอดุลย์ มุลละชาติ (2553 : 76), อัมรา พันธุ์สุดน้อย (2555 : 88-89) และจรีพร สุขเกษม (2556 : 107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คำควมกล้าโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.7113 แสดงว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.13

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ร่วมกันแก้ปัญหาและทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ได้แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีทั้งนักเรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 ซึ่งในกระบวนการเรียนรู้ นั้น หลังจากได้ร่วมกันเรียนรู้เนื้อหาโดยการร่วมกันอภิปรายสรุปองค์ความรู้ร่วมกับครูแล้ว นักเรียนก็จะช่วยกันศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบและช่วยกันเรียนรู้แล้วจึงทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งแบ่งไว้เป็นตอนถ้าหากสมาชิกในกลุ่มไม่เข้าใจแบบฝึกทักษะตอนใด สมาชิกในกลุ่มจะช่วยอธิบายและช่วยเหลือให้เข้าใจ การถามตอบในกลุ่มเล็ก ๆ ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกอาย นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาที่สมาชิกในกลุ่มอธิบายได้เป็นอย่างดี เพราะภาษาที่นักเรียนใช้สื่อสารกันนั้น สื่อความเข้าใจได้ดีและเหมาะสม เนื่องจากวัยของนักเรียนใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถรับการถ่ายทอดจากนักเรียนผู้สอนได้เป็นอย่างดี พอๆกับการสอนของครู ส่วนนักเรียนที่อธิบายให้สมาชิกกลุ่มฟังก็จะมีความเข้าใจในการเรียนมากขึ้นสอดคล้องกับการวิจัยของอินทรา ศรีสว่าง (2549 : 97), อรรถเดช ทองกอง (2551 : 103), อัมรา พันธุ์สุดน้อย (2555 : 88-89) และสมปอง เต็มทอง (2556 : 73) สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง คำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.64) ที่ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ได้แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4 คน สมาชิก ในกลุ่มจะมีทั้งนักเรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ หลังจากได้ร่วมกันเรียนรู้เนื้อหาโดยการร่วมกันอภิปรายสรุปองค์ความรู้ร่วมกับครูแล้ว นักเรียนก็จะช่วยกันศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่ม โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบและช่วยกันเรียนรู้แล้วจึงทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งแบ่งไว้เป็นตอนถ้าหากสมาชิกในกลุ่มไม่เข้าใจแบบฝึกทักษะตอนใด สมาชิก

ในกลุ่มจะช่วยอธิบายและช่วยเหลือให้เข้าใจ การถามตอบในกลุ่มเล็กๆ ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกอาย นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาที่สมาชิกในกลุ่มอธิบายได้เป็นอย่างดี นักเรียนทำแบบฝึกทักษะโดยเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันเป็นผู้ถาม ผู้คิดคำตอบ ผู้เขียนคำตอบและผู้ตรวจสอบคำตอบ การทำแบบฝึกทักษะ แต่ละครั้งนักเรียนจะทำด้วยตนเอง และมีการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเป็นขั้นๆ ทำให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องเป็นขั้นตอน และรู้ผลการเรียนรู้โดยทันทีซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนได้เป็นอย่างดีและมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ อรรถเดช ทองกอง (2551 : 103), จุรีพร สุขเกษม (2556 : 107) และ อินทิรา ศรีสว่าง (2549 : 97) ได้สรุปว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง คำควบล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

จากผลการพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้และข้อจำกัดที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD ดังนี้

1. องค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD
 - 1.1 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับเพื่อนสมาชิก
 - 1.2 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกลุ่มที่ต้องอาศัยความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่ และความสามัคคีภายในกลุ่ม
 - 1.3 เป็นกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองทั้งเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคม
 - 1.4 เป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความสุข สนุกกับการเรียน มีความตื่นตัวและเร้าความสนใจต่อการเรียนรู้
 - 1.5 เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง และสมาชิกช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่ม หรือขอความช่วยเหลือจากครูให้น้อยลง
 - 1.6 การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากทีนักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถือเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนแต่ละได้เรียนมา ซึ่งการทดสอบจะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคน

1.7 การรับรองผลงานของกลุ่ม พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกำลังใจและกระตือรือร้นในการเรียน

2. ข้อจำกัดที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD

2.1 ถ้าผู้เรียนขาดความรับผิดชอบจะส่งผลกระทบต่อผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

2.2 ครูผู้สอนจะต้องเตรียมการและดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจึงจะได้ผลทำให้ผู้สอนมีภาระงานเพิ่มมากขึ้น

2.3 การจัดกลุ่มที่มากกว่า 5-6 กลุ่ม ทำให้ครูผู้สอนดูแลไม่ทั่วถึง อาจทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผลจากการวิจัย พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้และสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ไปใช้สอนได้ และควรจัดสภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนจัดกิจกรรมที่หลากหลายมีการเสริมแรง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ STAD มีความพึงพอใจในเรียน สนุกสนานในการเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีวิธีการแบ่งกลุ่มที่ลดความสามารถของนักเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้ชัดเจน เพื่อมิให้เกิดปัญหาให้นักเรียนเลื่อมกลุ่มกับเพื่อนสนิทหรือคนเก่งแต่เพียงอย่างเดียว

1.3 ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมหรือสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วย เพราะสมาชิกในกลุ่มบางกลุ่มยังไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มใหม่เท่าใดนัก และมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน อาจทำให้กิจกรรมภายในกลุ่มไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่ง

ถ้าสมาชิกภายในกลุ่มเกิดความรักและสนิทสนมคุ้นเคยกัน ก็จะส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมอาจยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของผู้เรียน

1.5 การเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูอย่าเร่งรีบนักเรียนมากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนคิดว่าไม่มีอิสระในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2542.
- กรมวิชาการ. ผลการประเมินปฏิบัติการพัฒนา นวัตกรรม การจัดการเรียนรู้การสอนกลุ่มทักษะระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- _____. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- กมล ชุกกลิ่น. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกด คำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- จวีพร สุขเกษม. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรม การเขียนคำควบกล้ำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2556.
- นภดล จันท์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. อุบลราชธานี : ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี, 2535.
- ชนินทร์ชัย อินทிரากณ์, สุวิทย์ หิรัญยาภรณ์ และสิริวรรณ เมธีวิวัฒน์. พจนานุกรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไอคิว, 2540.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน” เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารศึกษา หน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพ. การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2545.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. ผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : เบลโล่การพิมพ์, 2545.
- ทีศนา แยมมณี. ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- นภดล จันท์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเฟรส จำกัด, 2543.
- บันลือ พฤกษาวัน. มิติใหม่ของการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2532.
- เบญจมาศ พลคำแหง. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2553.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2554.

_____. วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2556.

บุญสงค์ โสภากาล. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก” วารสารวิชาการ. 14(121) : 53-56; เมษายน – มิถุนายน, 2540.

ประภาพรรณ เต็งวงศ์. การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อี.เค.บู๊คส์, 2554.

ประสงค์ ราชณสุข. รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กนักเรียนชาวเขา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

ประสาธ อิศรปริดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. มหาสารคาม : คลังนานาวิทยา, 2547.

ปิชิตา แอบเนียม. ผลของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แผนกสองภาษา โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จะเขิงเทรา : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์, 2552.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ, 2546.

เพชัญ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2),” วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7(1) : 46-51 ; กรกฎาคม, 2544.

_____. “ดัชนีประสิทธิผล Effectiveness Index.” วารสารวัดผล. 8(8) : 42 – 48 ; กรกฎาคม, 2545.

เพชัญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยชนิ. “การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม,” วารสารการวัดผลการศึกษา. 7(1) : 31-36 ; มกราคม 2545.

พรรณรศมี เเงาธรรมสาร. “การเรียนแบบรับคิชอบร่วมกัน,” สารพัฒนาหลักสูตร. 14(2), 35 – 37, 2540.

พยุง ญาณโกมุท. วิธีสอนภาษาไทยเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาไทย. พระนครศรีอยุธยา : แสงสุทธิสารการพิมพ์, 2546.

ไพศาล วรรคำ. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.

ภพ เลหาไพบูลย์. แนวการสอนวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2542.

ระวีวรรณ ศรีศรีรามศรี. เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น, 2546.

รุจิร ภู่อาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยด์, 2545.

โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์. รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. บุรีรัมย์ : กลุ่มงานวัดและประเมินผลการศึกษา โรงเรียนนาโพธิ์, 2555.

ละออง จันทร์เจริญ. คู่มือการจัดกิจกรรมการสอนพฤติกรรมการสอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2540.

วัชร เล่าเรียนดี. เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542

_____. การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2544.

_____. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดอกหญ้าวิชาการ, 2553.

วรรณวิไล พันธุ์สีดา. ผลงานทางวิชาการ ก้าวสู่วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : อี.เค. บุ๊คส์, 2549.

วงศ์เดือน เป็ดทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนด้วยแบบฝึกทักษะกับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2550.

วาโร เฟิงสวัสดิ์. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.

วิเชียร เกษประทุม. การออกเสียง ร-ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์, 2545.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.

_____. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

- สมนึก ภัททิยธานี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.
- สมปอง เต็มทอง. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2556.
- สมยศ นาวิการ. การบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2544.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2540.
- _____ . คู่มือครูแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาพหุปัญญา. กรุงเทพฯ : ไทย
วัฒนาพานิช, 2547.
- สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11
(พ.ศ.2555 -2559). กรุงเทพฯ : สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ,
2554.
- สาโรจน์ ไชยสมบัติ. ความพึงพอใจของบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เอสที, 2546.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. “การศึกษาคือการเรียนรู้ตลอดชีวิต,” วารสารการศึกษานอกโรงเรียน. 7(2) : 5-7
; เมษายน 2546.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน เล่ม 2 การสร้างแบบฝึก เอกสาร
ชุดปฏิรูปการเรียนรู้ของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. ชัยนาท : ชมรม
พัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย, 2544.
- สุพัตรา วงศ์จระกิง. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2550.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์, 2544.
- สุวิทย์ มูลคำ. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : บี เค บুকส์, 2549
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2546.
- สุวิมล เขี้ยวแก้ว. การสอนวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี : ภาควิชาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี, 2540.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
แกนกลาง ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2552-2554) ระดับประถมศึกษาศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2552.** – กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2552.

_____. **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. 2555-2556) ระดับประถมศึกษาศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2555.** – กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2555.

สำนักนายกรัฐมนตรื. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551.

สำดี รักษุทธิ. **เทคนิคการเขียนหลักสูตร.** กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2544.

เสนาะ ดิยาว. **การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อัมรา พันธุ์สุดน้อย. **การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองหิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2555.**

อรรมเดช ทองกอง. **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนบ้านบ่อใหญ่ (บ่อใหญ่เรืองศิลป์) สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2551.**

อรพรรณ พรสีมา. **การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : โอ.เพส พรินต์ติ้งเฮ้าส์, 2540.

อรพรรณ พรสีมา และสุเมธชา พรหมบุญ. **“การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.” วารสารครุศาสตร์. 26(1) : 28 – 29 ; กรกฎาคม – ตุลาคม, 2540.**

อาภรณ์ ใจเที่ยง. **หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).** กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮ้าส์, 2546.

- อดุลย์ มุลละชาติ. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอุดม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- อินทิรา ศรีสว่าง. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มโรงเรียนพยัคฆภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2549.
- Adkinson, Jane Ellen. "Does Cooperative Learning Affect Girls' and Boys' Learning and Attitudes toward Mathematic Transformation Skills in Single – Sex and Mixed –Sex Classroom," **Dissertation Abstracts International**. 68(11) : unpagged ; May, 2008.
- Beck-Jones, Juan Joan. "The Effect of Cross-train and Role Assignment in Cooperative Learning Groups on Task Performance, Knowledge of Accounting Concepts, Teamwork Behavior, and Acquisition of Interposition Knowledge," **Dissertations Abstracts International**. 64(07) : 2378-A ; January, 2004.
- Chen, Mei – Ling. "A Study of the Effects of Cooperative Learning Strategies on Student Achievement in English as a Foreign Language in a Taiwan College," **Dissertation Abstracts International**. 65(1) : 57–A ; July, 2004.
- Hines, Carlondrea D. "An Investigation of Teacher Use of Cooperative Learning with Low Achieving African American Students." **Dissertation Abstracts International**. 69(1) : unpagged ; July, 2008.
- Johnson D.W., Johnson R.T. & Holubec E.J. **Cooperation in the classroom**. Minesota : Interaction Book Company, 1993.
- Ramsay, Helen. "The Influenced of the Social Composition of a Learner Group on the Results of Cooperative Leaning Tasks," **Masters Abstracts International**. 44(02) unpagged ; April, 2006.
- Slavin. **Cooperative Learning : Theory Research and Practice**. University of Michigan : USA., 1995.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้ และผลการประเมินแผนโดยผู้เชี่ยวชาญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างนิสัยทัศนคติในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

- ตัวชี้วัด
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สาระสำคัญ

การอ่านและการเขียนคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ โดยเข้าใจความหมายของคำทำให้มีทักษะในการอ่านและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้
 - 1.1 นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
 - 1.2 นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
2. ด้านทักษะ
 - 2.1 นักเรียนมีทักษะในการเรียนและการปฏิบัติงาน
3. ด้านคุณลักษณะ
 - 3.1 นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้

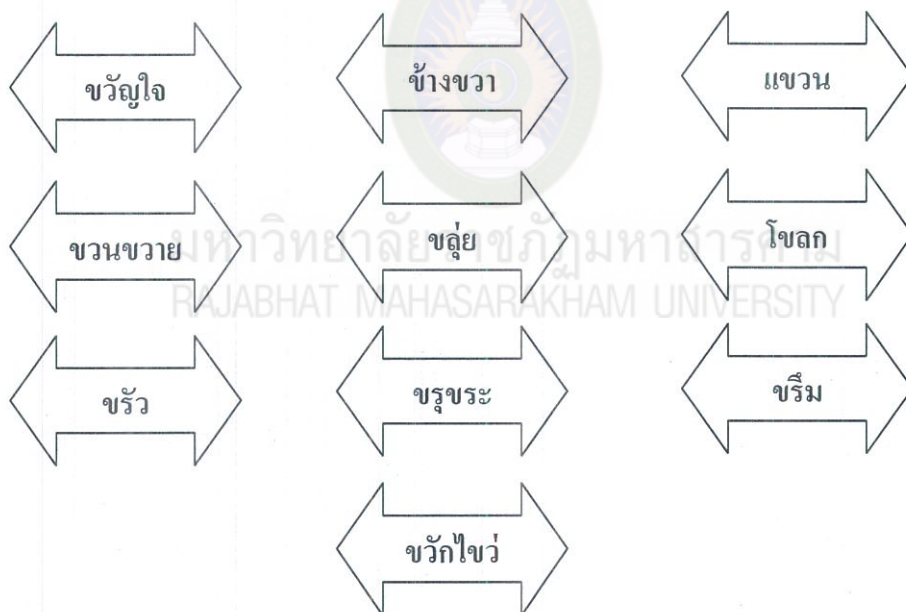
สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่มี ขร ขล ขว ควบกกล้า

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation)

1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนร้องเพลงคำควบกกล้าที่อยู่บนกระดาน โดยที่ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟังก่อน 1 รอบ นักเรียนร้องเพลงตามครูและร้องเพลงพร้อมกันพร้อมกันทำท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้สนุกสนานก่อนเรียน
2. นักเรียนสังเกต และบอกว่ามีคำใดบ้างจากเนื้อเพลงที่มีคำควบกกล้าด้วย ร ล ว
3. ครูอธิบายเกี่ยวกับชนิดของคำควบกกล้า และหลักเกณฑ์การอ่าน การเขียนคำควบกกล้า
4. ขึ้นสอน ครูพานักเรียนอ่านบัตรคำ ขร ขล ขว ควบกกล้า 10 คำ เพื่อปูพื้น ดังนี้

5. ครูอธิบายหลักเกณฑ์การอ่านคำ ขร ขล ขว ควบกกล้า ให้นักเรียนฝึกอ่านโดยเน้นการอ่านออกเสียงที่ดังฟังชัดถูกต้องตามหลักการอ่านแล้วฝึกอ่านจนคล่อง
6. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์ พร้อมกันอีกครั้งหนึ่งแล้วให้นักเรียนอ่านเป็นรายบุคคล
7. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูแต่ละแผ่นให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกอ่านต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นการจัดกลุ่ม (Teams)

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน สลับไปอยู่กลุ่มอื่นบ้าง โดยให้มีนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อนปนกัน นักเรียนแต่ละคนกลุ่มฝึกอ่าน คำควบกล้ำร่วมกัน และฝึกเป็นรายบุคคลในกลุ่มผลัดกันอ่านและตรวจสอบความถูกต้องกันเองใครอ่านไม่ได้ไปฝึกอ่านกับครู เป็นรายบุคคล
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านคำควบกล้ำให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง โดยอ่านออกเสียงกลุ่มละ 10 แผ่น ต่อกันจากนั้นครูให้อ่านทีละคน ครูและเพื่อนนักเรียนร่วมสังเกตการอ่านออกเสียงเพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงการอ่านต่อไป
3. ครูให้นักเรียนทุกคนกลุ่มศึกษาคำควบกล้ำที่ครูกำหนดให้ ครูอธิบายความหมายเพิ่มเติมพร้อมให้นักเรียนเขียนคำและความหมายของคำจากบัตรคำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำลงสมุด

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes)

1. ครูให้แต่ละกลุ่มนำบัตรคำควบกล้ำมาแต่งเป็นประโยค หรือข้อความให้ได้ใจความสั้น ๆ ให้ได้กลุ่มละ 5 ประโยค
ครูยกตัวอย่าง เช่น ฉันมีเสื้อกันหนาวแขวนอยู่ในตู้เสื้อผ้า
หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำบัตรคำควบกล้ำมาแต่งเป็นประโยค หรือเขียนเรื่องตามจินตนาการ ข้อความสั้น ๆ ได้
2. ครูชี้แจงให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ
3. ครูแจกแบบฝึกชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแบบฝึก ชุดที่ 2 แต่ละกลุ่มให้ทำเป็นรายบุคคลโดยต่างคนต่างทำ ใช้เวลา 30 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นคะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores)

1. ครูตรวจคะแนนของแต่ละกลุ่มในการแต่งคำให้เป็นประโยค โดยรวมคะแนนแต่ละกลุ่ม
2. ครูตรวจแบบฝึกชุดที่ 2 ของนักเรียนแต่ละคน โดยรวมคะแนนสมาชิกในกลุ่มแล้วหารด้วยสมาชิกทั้งหมดจะเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นการตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

1. ครูแจ้งผลคะแนนของแต่ละกลุ่มจากการแต่งคำให้เป็นประโยค ให้นักเรียนทราบ

2. ครูแจ้งผลคะแนนจากการทำแบบฝึกชุดที่ 2 เป็นกลุ่มให้นักเรียนทราบ
3. ครูประเมินผลการสังเกตการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
4. ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่ทำงานได้เสร็จก่อนและถูกต้อง
5. คะแนนของกลุ่มใดเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล อาจเป็นคำชมเชย ประกาศนียบัตร หรือเป็นของรางวัล ดังนี้

กลุ่มดี	ได้	1-5	คะแนน
กลุ่มดีเด่น	ได้	6-10	คะแนน
กลุ่มดีเยี่ยม	ได้	11-15	คะแนน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความหมายของคำและหลักการอ่าน ความหมายของคำจากบัตรคำเป็นการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูให้นักเรียนไปฝึกอ่านคำควบกล้ำที่ครูกำหนดให้ เป็นการบ้านเพิ่มเติม

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลงคำควบกล้ำ
2. บัตรคำควบกล้ำ ที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ
3. ใบความรู้มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
4. หนังสือเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
5. แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ

การวัดผลและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์
1. ด้านความรู้ 1.1 นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำตามที่ กำหนดให้ได้ถูกต้อง	- สังเกตพฤติกรรม การเรียน - ตรวจสอบผลงาน	- สังเกตพฤติกรรม การเรียน - แบบฝึกชุดที่ 1	- ได้คะแนนไม่ต่ำ กว่าร้อยละ 80
1.2 นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำตามที่ กำหนดให้ได้ถูกต้อง			
1.3 นักเรียนสามารถประสมคำ จากพยัญชนะและสระที่ปะปนกัน เป็นคำได้ถูกต้อง	นักเรียนสามารถ ประสมคำจาก พยัญชนะและสระที่ ปะปนกันเป็น	นักเรียนสามารถ ประสมคำจาก พยัญชนะและสระที่ ปะปนกันเป็น	นักเรียนสามารถ ประสมคำจาก พยัญชนะและสระที่ ปะปนกันเป็น
2. ด้านทักษะ 2.1 นักเรียนมีทักษะในการเรียน และการปฏิบัติงาน	- สังเกตพฤติกรรม การเรียนและการ ปฏิบัติงาน	- สังเกตพฤติกรรม การเรียนและการ ปฏิบัติงาน	- ได้คะแนนไม่ต่ำ กว่าร้อยละ 80
3. ด้านคุณลักษณะ 3.1 นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรม การมีวินัยในการ เรียนรู้	- สังเกตพฤติกรรม การมีวินัยในการ เรียนรู้	- ได้คะแนนไม่ต่ำ กว่าร้อยละ 80

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน (เก่ง ดี มีสุข)

.....
.....
.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวกฤษฎา ชาญชาญ)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงคำควบกล้ำ

คำร้อง จุรีรัตน์ ทองพานิชย์

ทำนอง เพลงคุณดำไย

ยังจำไม่เคยลืมเลือน คอยเตือนตัวเองเอาไว้ เรื่องคำควบกล้ำนั้นใจ
ฉันฝึกเอาไว้ขึ้นใจเรื่อยมา มี ร ล ว ควบไว้ รีบเร่งเร็วไวฝึกไว้เถิดหนา หรือ
เพราะฉันเป็นคนชอบฝึกเรื่อยมา พุคคลองไม่มีใครว่า ต้องเร่งมารีบฝึกเร็วไว

ปรับปรุง ปราบปราม พระพราย ร เรือควบไว้ ต้องออกเสียงนั้น
หรือว่า กวาง เกวียน ความ ควัน ว แหวนควบนั้น ต้องหมั่นออกให้ดี
เปลี่ยนแปลงมาจับปลาทราย ก็แล้วทำไมไม่ออก เสียงละพี กรูปกริบ กรอบ
แกรบ กลอนเพลิน เป็นหยั่งบ่เอ็นกันละคุณพี

ดูเหมือนจะมี ควบกล้ำไม่แท้ก็อัน ทรวคทรงนี้ ควบกล้ำไม่แท้
เหมือนกัน เปลี่ยนสไตล์ของมัน ไม่ออกพลันต้องเปลี่ยนเสียงไป
สร้อยสร้างสรรค์นิยม ร เรือต้องอมเอาไว้ โศกเศร้าไม่ออกก็ได้ ทราบทราบ
นะแม่ดวงใจจะออกอย่างไร คิดดูให้ดี คิด ๆ ดูให้ดี ๆ

ใบความรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ หรือ อักษรควบ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวที่ 2 ได้แก่ ร ล ว เมื่ออ่านออกเสียงต้องอ่านพร้อมกันเป็นเสียงกล้ำกัน ออกเสียงสระร่วมกัน คำควบกล้ำ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. คำควบแท้
2. คำควบไม่แท้

คำควบแท้

คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหลัง ร ล ว ประสมด้วยสระเดียวกันเวลาอ่านจะอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อม ๆ กัน เช่น กลอง แปลก ขรุขระ ครก เปรี๊ยะ พริก ตรวจ แผล กราบพระ ครอบครวั้ ตราครำ ปรับปรุง พร้อมเพรียง กลมเกลียว กว้างขวาง ขวกไขว่ เคว้งคว้าง พลาดพลั้ง ผลิผลาม เป็นต้น

คำควบไม่แท้

คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหลังเป็น ร เท่านั้น ประสมด้วยสระเดียวกันเวลาอ่านจะออกเสียงเป็น 2 แบบ คือ

1. คำควบไม่แท้ที่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้า เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง
ไซร์	อ่านว่า	ไซ้
สร้อย	อ่านว่า	ส้อย

2. คำควบไม่แท้ที่ออกเสียงเป็นเสียงอื่นเป็นคำที่มี ท ควบกับ ร แล้วออกเสียง
เป็น ซ เช่น

ทราบ อ่านว่า ซาบ

ไทร อ่านว่า ซัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ
โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด
โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี
5 ระดับ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร					
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
1.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 วัดประเมินผลได้					
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
2.3 สามารถสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้					

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 มีความชัดเจนน่าสนใจ					
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน					
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับคาบเวลาเรียน					
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 ได้รับความสนใจของนักเรียน					
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
5. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน					
5.4 สื่อความหมายได้ชัดเจนและตอบสนองต่อผู้เรียน					
5.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. สาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ในหลักสูตร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 วัดประเมินผลได้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 สามารถสอนให้บรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านสาระการเรียนรู้								
3.1 มีความชัดเจนน่าสนใจ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของ นักเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสม กับคาบเวลาเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 ได้รับความสนใจของนักเรียน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5.3 ได้รับความสนใจของนักเรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.4 สื่อความหมายได้ชัดเจนและตอบสนองต่อผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5.5 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล								
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
6.3 วัดได้ครอบคลุมเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.88	4.92	4.83	4.92	4.92	4.90	0.23	มากที่สุด

ภาคผนวก ข

แบบฝึกวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC)

ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่ 2

เรื่อง

คำควบกล้ำที่มี ขร ชล ขว ควบกล้ำ

ชื่อ - สกุล

เลขที่ ชั้น

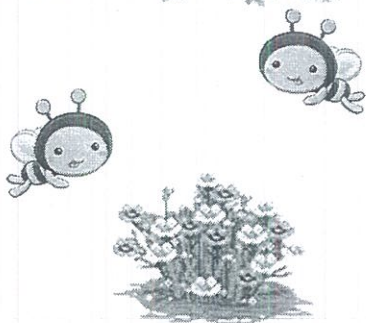
โรงเรียนเทศบาลตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

แบบฝึกแต่ละชุดจะประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ให้นักเรียนประสมอักษรตามภาพที่กำหนด แล้วฝึกอ่านและเขียน
- ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนเรียงคำตัวอักษรให้เป็นคำ แล้วฝึกอ่าน
- ตอนที่ 3 ให้นักเรียนโยงคำซ้ายมือและขวามือให้ได้ ความหมายแล้วฝึกอ่าน
- ตอนที่ 4 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงไป ในประโยคให้ได้ความแล้วฝึกอ่าน
- ตอนที่ 5 ให้นักเรียนนำคำควบกล้ำที่กำหนดให้มาแต่ง ประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 1

ให้นักเรียนประสมอักษรตามภาพที่กำหนดแล้วฝึกอ่านและเขียน

ขว์ญ-ใจ	➔	เขียนว่า	➔	ขว์ญใจ
ข้าง-ขวา	➔	เขียนว่า	➔	
แขวน	➔	อ่านว่า	➔	
ขวน-ขวาย	➔	เขียนว่า	➔	
ขลุ่ย	➔	อ่านว่า	➔	
โขลก	➔	อ่านว่า	➔	
ขรัว	➔	อ่านว่า	➔	
ขรุ-ขระ	➔	เขียนว่า	➔	
ขริม	➔	อ่านว่า	➔	
ขักไขว่	➔	อ่านว่า	➔	

ตอนที่ 2

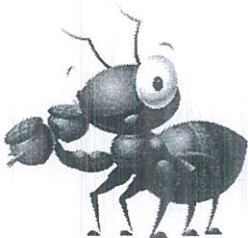
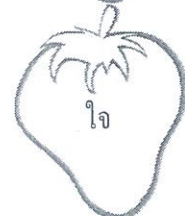
ให้นักเรียนเขียนเรียงคำตัวอักษรให้เป็นคำแล้วฝึกอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเรียงคำตัวอักษรให้เป็นคำแล้วฝึกอ่าน

ตัวอย่าง	ขอ + วอ + อ้ว		ขวา	
	ขอ + วอ + แอ + น			
	ขอ + วอ + อ้ว + น			
	ขอ + วอ + อา + ย			
	ขอ + ลอ + อุ + ย + ขลุย + ไม้เอก			
	ขอ + ลอ + โอ + ก			
	ขอ + รอ + อ้ว			
	ขอ + รอ + อุ			
	ขอ + รอ + อะ			
	ขอ + รอ + อี + ม			
	ขอ + วอ + อะ + ก			

ตอนที่ 3

ให้นักเรียนโยงคำซ้ายมือและขวามือให้ได้ความหมายแล้วฝึกอ่าน

ตอนที่ 4

ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงไปประโยคให้ได้ความแล้วฝึกอ่าน

ขวัญใจ ข้างขวา แขนง ขวนขวาย ขลุ่ย โขลก
ขรุขระ ขวักไขว่

1. ถนนไปบ้านคุณตา มาก
2. ญาติๆ เป็น คนทั้งหมดบ้าน
3. ฉันมีเสื้อกันหนาว อยู่ในตู้เสื้อผ้า
4. คุณยาย พริกแกง อยู่ในครัว
5. พี่มานะชอบเป่า มาก
6. รถยนต์วิ่งสวนทางกัน บนถนน
7. น้องชายของฉันเขาจับดินสอด้วยมือ

ตอนที่ 5

ให้นักเรียนนำคำควบกล้ำที่กำหนดให้มาแต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

ตัวอย่าง เช่น

ขรุขระ → ถนนเส้นนี้ขรุขระเสียจริง

ขวัญใจ →

ข้างขวา →

แขวน →

ชวนขวย →

ขลุ่ย →

โหลก →

ขวกไขว่ →

ขริม →

แบบทดสอบย่อยท้ายแบบฝึก ชุดที่ 2

เรื่อง คำควบกล้ำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำควบกล้ำ หมายถึง ข้อใด
 - ก. พยัญชนะต้นที่มี 2 ตัว ออกเสียงควบกับ ร ล ว
 - ข. พยัญชนะต้นที่มีตัว ร ล ว
 - ค. พยัญชนะที่มี 3 ตัว

2. คำใดต่อไปนี้เป็นคำควบกล้ำแท้ทุกคำ

- ก. หาดทราย ทรามวัย
- ข. คำขวัญ โศกเศร้า
- ค. ขาดแคลน ,แปรงฟัน

3. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำแท้

- ก. ตลอด
- ข. ดินทราย
- ค. ปลอดภัย

4. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้

- ก. โปรงปราบ
- ข. สายสร้อย
- ค. ตีกลอง

5. ขวั๊กไขว่ เขียนคำอ่านได้อย่างไร

ก. ขวั๊ก - ไขว่

ข. ขะ - วั๊ก - ขะ - ไขว่

ค. ขวั๊ก - ขะ - ไขว่

จากข้อ 6 - 10 ข้อใดเขียนถูก

6. ก. ขวัณใจ

ข. ขวันใจ

ค. ขัวใจ

7. ก. ขวนขวย

ข. ขนขวย

ค. ขวนขาย

8. ก. ขุขระ

ข. ขรุขระ

ค. ขรุขะ

9. ก. แขน

ข. แชวน

ค. แชรน

10. ก. โขก

ข. โขรก

ค. โขลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแบบฝึกทักษะ แบบประเมินแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควมกล้า โดยใช้การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะว่ามีความเหมาะสมเพียงใดโดยการ
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ เพื่อ
เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะต่อไป

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.2 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ					
1.3 ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน					
1.4 เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน					
1.5 มีความยากง่าย พอเหมาะ					
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
2.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม					
2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าสนใจ					
2.3 มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.4 พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการเขียน					
2.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกทำ และกล้าแสดงออก					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3. ด้านรูปแบบและการใช้ภาษา					
3.1 รูปเล่มน่าสนใจ สวยงาม					
3.2 ภาพประกอบสวยงาม เหมาะสม					
3.3 ตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย					
3.4 คำสังชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.5 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น					
4. ด้านการวัดและประเมินผล					
4.1 ใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม					
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
4.3 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และการนำไปใช้					
4.4 การประเมินวัดความสามารถในการอ่าน					
4.5 การประเมินวัดความสามารถในการเขียน					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
 (.....)

ตารางภาคผนวกที่ 2 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินแบบฝึกทักษะ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านเนื้อหา								
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ครอบคลุมด้านความรู้ทักษะกระบวนการ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.5 มีความยากง่าย พอเหมาะ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
2.1 เรียงลำดับได้เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่ายและน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.4 พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการเขียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดฝึกทำ และกล้าแสดงออก	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ข้อที่	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					\bar{X}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3. ด้านรูปแบบและการใช้ภาษา								
3.1 รูปเล่มน่าสนใจ สวยงาม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาพประกอบสวยงาม เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4 คำสั่งชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และ เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น	5	5	5	4	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการวัดและประเมินผล								
4.1 ใช้เครื่องมือวัดได้อย่าง เหมาะสม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และการนำไปใช้	5	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.4 การประเมินวัด ความสามารถในการอ่าน	5	5	4	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5 การประเมินวัด ความสามารถในการเขียน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.88	4.92	4.83	4.92	4.92	4.91	0.20	มากที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการประเมิน
ความสอดคล้อง (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (B) ค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 25 ข้อ เวลา 1 ชั่วโมง คะแนน 30 คะแนน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข และ ค ที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว

- คำใดต่อไปนี้เป็นคำควบกล้ำแท้ทุกคำ
ก. ขาดแคลน, แปร่งฟัน
ข. คำขวัญ โศกเศร้า
ค. หาดทราย ทรามวัย
- ข้อใดเป็นคำควบกล้ำแท้
ก. ตลอด
ข. ดินทราย
ค. ปลอดภัย
- ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้
ก. โปรยปราย
ข. สายสร้อย
ค. ตีกลอง
- ข้อใดอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น เหมือนกับคำว่า กริ้วกราด
ก. แก้วไกว
ข. กราบกราน
ค. กลมเกลียว

5. คำในข้อใด เขียน ถูกต้อง
- ก. ศรีทธา
ข. ครงแควรว
ค. สงกานต์
6. กลมเกลียว เขียนคำอ่านที่ถูกต้องอย่างไร
- ก. กลม – เกลียว
ข. กม – เกียว
ค. กลม – เกียว
7. “แกลั่วกล้าแดงกวาง เพื่อนยาร์กไคร่
ถือขวานแกว่งไกว ไปในปากกว้าง”
คำใดที่เขียนพยัญชนะ ต้น กว พร้อมกันทั้งสองคำ
- ก. แกลั่วกล้า แแดงกวาง
ข. แกลั่วกล้า กว้าง
ค. แกว่งไกว กว้าง
8. ขวั๊กไขว่ เขียนคำอ่านได้อย่างไร
- ก. ขวั๊ก – ไขว่
ข. ขะ – วั๊ก – ขะ – ไขว่
ค. ขวั๊ก – ขะ – ไขว่
9. ข้อใดต่อไปนี้ ออกเสียงคำควบกล้ำเหมือนกับคำว่า มะพร้าว
- ก. พลั่ว
ข. เพ็ลียงพลั่ว
ค. พริกไทย
10. พุทรา เขียนคำอ่านที่ถูกต้องอย่างไร
- ก. พุด – ทะ – รา
ข. พุ – ทรา
ค. พุด – ซา

11. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง
 ก. ประเสรีค
 ข. ส้อยคำ
 ค. ส่งเสริม
12. จริงใจ เขียนคำอ่านที่ถูกต้องอย่างไร
 ก. จิง - ใจ
 ข. จริง - ใจ
 ค. จริง - ใจ
13. พยัญชนะใดเมื่อควบกับ จ, ส, ซ แล้วจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น
 ก. ด
 ข. ร
 ค. ว
14. ข้อใดอ่านถูกต้อง
 ก. สรวลเส อ่านว่า สรวล - เส
 ข. จริงใจ อ่านว่า จริง - ใจ
 ค. สรรเสริญ อ่านว่า สัน - เสิน
15. ข้อใดอ่านถูกต้อง
 ก. ทรามวัย อ่านว่า ซาม - ไว
 ข. อินทรีย์ อ่านว่า อิน - ทรี
 ค. เศรษฐี อ่านว่า เสรด - ถี
16. ไปรษณีย์ คำที่ขีดเส้นใต้เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้อย่างไร
 ก. ไปรษ - ณะ - ราย
 ข. ไปรษ - ณะ - หาราย
 ค. ไปรษ - ปราย

17. “ปลื้มจิตสงสัย เหตุใดผู้คน
ไม่ปรับปรุงตน ทำแต่ความดี”
จากข้อความที่กำหนดให้มีคำใดบ้างควบบกกล้า ปรล กับ ปร
ก. ปลื้ม , ปรับปรุง
ข. ปลื้ม , สงสัย
ค. ปรับปรุง , ปลิดปลิว
18. “แก้วตรงขึ้นรถ หน้าตาสดใส
สมัครงานได้ เป็นนักดนตรี”
จากข้อความดังกล่าวมีคำใดบ้างที่คำควบบกกล้าด้วย ตร
ก. ตรง , คนตรี
ข. ตรง , สมัคร
ค. รถ , คนตรี
19. ข้อใดออกเสียงควบบกกล้า ตร ทุกคำ
ก. คำรัส , ตริกตรอง
ข. ตรวจตรา , รัส่ง
ค. เข้าตุ้ , ตรากตรา
20. ข้อใดออกเสียงควบบกกล้าพยัญชนะต้นเหมือนกับคำว่า ค้นคว้า
ก. ครอบครั้ว
ข. เคว้งคว้าง
ค. ครั้นเครง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำควบกล้ำ กลัวยไม้, ขวักไขว่, คล่องแคล่ว, คนตรี, ต้นไทร, เศรษฐี, ปรงคอง, เฟลิดเฟลิน, สगरานต์ เดิมลงในช่องว่างของประโยค เพื่อให้ได้ใจความถูกต้อง และให้ครูฟังได้ถูกต้อง

21. ลูกทองมีฐานะร่ำรวยเป็น.....ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
22. เราเป็นคนไทยต้องรู้จักใคร.....กัน
23. คุณแม่ร้องเพลงกล่อมเด็กให้น้องฟัง ทำให้น้อง.....จนหลับไป
24. ฉันชอบฟังเสียงบรรเลง.....ไทย
25. การออกกำลังกายทุกวันทำให้เราเคลื่อนไหวอย่าง.....

เฉลย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1

1. ก	9. ค	17. ก
2. ก	10. ค	18. ข
3. ข	11. ค	19. ก
4. ข	12. ก	20. ค
5. ก	13. ข	21. ข
6. ก	14. ค	22. ค
7. ค	15. ก	
8. ข	16. ค	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASarakham UNIVERSITY

ตอนที่ 2

23. รถยนต์วิ่งสวนทางกัน ขั้วไขว้ บนถนน
24. ลุงทองมีฐานะร่ำรวยเป็น เศรษฐี ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง
25. เราเป็นคนไทยต้องรู้จักรักใคร่ ปรองดอง กัน
26. คุณแม่ร้องเพลงกล่อมเด็กให้น้องฟัง ทำให้น้อง เพลินเพลิน จนหลับไป
27. คุณพ่อทำธุรกิจปลูก กล้วยไม้ ส่งออกไปขายนอกประเทศ
28. ฉันชอบฟังเสียงบรรเลง ดนตรี ไทย
29. การออกกำลังกายทุกวันทำให้เราเคลื่อนไหวอย่าง คล่องแคล่ว
30. วัน สงกรานต์ เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย

ตารางภาคผนวกที่ 3 ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละ
ข้อกับผลคาดหวังการเรียนรู้โดยการวัดจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
2	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
11	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
12	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
15	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
20	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
23	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
24	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
25	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 4 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านและการเขียนคำ
ควบกล้ำ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.76	0.72	14	0.30	0.54
2	0.63	0.72	15	0.50	0.63
3	0.58	0.63	16	0.60	0.46
4	0.71	0.44	17	0.44	0.39
5	0.30	0.54	18	0.63	0.72
6	0.50	0.63	19	0.58	0.63
7	0.60	0.46	20	0.71	0.44
8	0.44	0.39	21	0.57	0.38
9	0.76	0.77	22	0.37	0.29
10	0.36	0.53	23	0.70	0.82
11	0.63	0.72	24	0.65	0.54
12	0.58	0.63	25	0.51	0.73
13	0.71	0.44			

ค่าความยาก (p) มีค่าระหว่าง 0.30 – 0.76

ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าระหว่าง 0.39 – 0.73

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ภาคผนวก ง

แบบวัดความพึงพอใจ และผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแบบวัดความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบล้ำ
โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบวัดความพึงพอใจนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
2. แบบวัดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที
3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้ละเอียดและพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบข้อที่ตรงกับความรู้ที่จริงของนักเรียน การตอบแบบวัดไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน การเลือกตอบแต่ละข้อจะไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียนแต่อย่างใด
4. วิธีตอบแบบวัดความพึงพอใจให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่ามีความพึงพอใจตรงกับระดับความคิดเห็นใดให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนเรื่องคำควบกล้ำสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนทำให้นักเรียน กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น					
3. นักเรียนพอใจในบทบาทของกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบ ร่วมกัน					
4. นักเรียนพอใจที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ					
5. การเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น					
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้เรียน ด้วยกิจกรรม กลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบการอ่านและการ เขียนคำควบกล้ำ					
7. นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ช่วยเหลือกัน					
8. การทดสอบย่อยหลังเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าใน การเรียนรู้					
9. นักเรียนได้ใช้คะแนนในกลุ่มมาประเมินกับกลุ่มอื่น ๆ					
10. นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน และทราบคะแนนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ					

ตารางภาคผนวกที่ 5 ความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ความ สอดคล้อง
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
8	0	1	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1.00	สอดคล้อง

ตารางภาคผนวกที่ 6 ผลการประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. การเรียนเรื่องคำควบกล้ำสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	10	12	6	-	-
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น	10	10	8	-	-
3. นักเรียนพอใจในบทบาทของกลุ่มที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน	5	21	2	-	-
4. นักเรียนพอใจที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน ๆ	5	21	2	-	-
5. การเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น	4	20	4	-	-
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่ได้เรียน ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	10	14	4	-	-
7. นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้ช่วยเหลือกัน	5	16	7	-	-
8. การทดสอบย่อยหลังเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้	4	20	4	-	-
9. นักเรียนได้ใช้คะแนนในกลุ่มมาประเมินกับกลุ่มอื่น ๆ	7	16	5	-	-
10. นักเรียนพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลงานและทราบคะแนนของตนเองอย่างสม่ำเสมอ	5	18	5	-	-

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ต่างๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ๖๑๖๓๒/๒๕๕๗

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๕๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☒	ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
	☐	ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
	☐	ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
	☐	อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ๖๑๖๓๒/๒๕๕๗

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ. ๐๕๔๐.๐๑/ว๒๑๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณวิเศษ แป้วไธสง

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๓๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ. ๐๕๔๐.๐๑/ว๒๑๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณแพทย์แข แสงงาม

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

ด้าน	☒	ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
	☐	ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
	☐	ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
	☐	อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศร. ๐๕๔๐.๐๑/ว๒๑๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณปราณี วรรณปะภา

ด้วย นางสาวกฤษณา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- ด้าน ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่บว.ว ๑๕๖๐/๒๕๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่บว.ว ๑๕๖๐/๒๕๕๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านนาโพธิ์

ด้วย นางสาวกฤษฎา ธนุชาญ รหัสประจำตัว ๕๕๘๒๑๐๑๘๐๖๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาการอ่านและการเขียน เรื่อง คำควบล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๒๘ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล นางสาวกฤษฎา ชาญชาญ
วัน เดือน ปี เกิด 16 พฤษภาคม 2517
สถานที่เกิด อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน 61 หมู่ 1 ตำบลขามป้อม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
ที่ทำงานปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540 วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเคมี สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2558 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY